

Redacció
i administració:
València, 244, 1er.
Barcelona-7

Telèfons: 215 27 39
215 27 84
215 28 05.
215 24 33

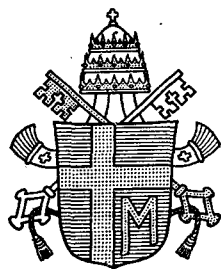
Edicions Terra Nostra S.A.

Director:
Joan E. Jarque i Jutglar
D.L. 14387

Sol·licitat control O.J.D
Impress a Barceloneta
de Publicaciones S.A.

Catalunya Cristiana

SETMANARI POPULAR D'INFORMACIÓ I DE CULTURA RELIGIOSES

Mentre Pere era
a la presó,
l'Església pregava
instantment a Déu
per ell.

Act. 12.-5.

N.º 87

Setmana del 24 al 30 de maig del 1981

“Perdono el qui m'ha ferit”

ROMA.— El discurs que el papa Joan Pau II havia de pronunciar el dimecres a la tarda, abans d'èsser ferit per tres bales, davant dels fidels que assistien a la plaça de Sant Pere a l'audiència general, estava dirigit a l'ensenyament social de l'Església.

En aquest text el Papa recordava que “l'Església és per vocació la mare dels oprimits i dels marginats, la mare dels febles i dels pobres”.

El Pontífex també s'hauria adreçat al grup de malalts per remarcar la importància dels seus sofriments als ulls del Senyor. Això arriba a cadascú de nosaltres, hauria dit. En la nostra vida l'alegria succeeix al dolor en una barreja de roses i d'espines”

del sofriment d'un home que estigué a punt de morir quan era operat en una clínica romana. En un primer moment es parlà, fins i tot, d'un estat preagònic. Després aquesta visió tan pessimista deixà pas a una altra en la qual, tot i no amagant la gravetat, l'optimisme mesurat era la nota predominant.

El diumenge esclatà la sorpresa.

Alocució per ràdio

El papa Joan Pau II, acudí a la cita dominical amb els fidels catòlics que acostumen a aplegar-se davant la basílica de Sant Pere. La seva figura no aparegué per la finestra de les seves habitacions, però la seva veu s'estengué per tot arreu de la gran plaça central de la Ciutat del Vaticà. Unes vint mil persones escoltaren emocionades, els uns en silenci, els altres amb els ulls plorosos, el missatge papal. Unes hores abans, s'havia fet públic un comunicat mèdic ple d'optimisme. El Papa millora, digueren els metges. Mentrestant, segueixen les investigacions entorn a les connexions internacio-

La cadira del Papa està vuida, però la Seu de Pere no està vacant

nals de l'autor de l'atemptat. Mehmet Ali Agca. La policia italiana ha dut a terme una gran operació, tot cercant connexions amb els grups nazi-feixistes.

L'ovació d'unes vint mil persones acollí la veu del Papa, Joan Pau II, retransmesa per Ràdio Vaticana a la plaça de Sant Pere. El Papa parlà des de la seva habitació a l'hospital “Gemelli”.

Amb veu ferma, però feixuga i lenta, el Pontífex digué unes paraules gravades dues hores abans, en les quals expressà el seu agraïment per les pregàries de tothom. “Sé que aquests dies, especialment en aquesta hora del “Regina Coeli”, esteu amb mi”, digué el Papa. I afegí: “Us agraeixo, conmogut, les vostres pregàries i us beneixo a tots.

“Estic particularment prop—digué— de les dues persones ferides, junt amb mí i prego pel

germà que m'ha ferit, al qual he perdonat sincerament”. “Unit al Crist, sacerdot i víctima, ofereixo els meus sofriments per l'Església i pel món”.

Joan Pau II acabà el seu missatge amb una al·lusió al lema que escollí quan fou nomenat bisbe; “A vós, Maria, repeteixo, sóc tot vostre”.

A continuació, el Papa resà en llatí el “Regina Coeli”, l'oració mariana que substitueix l’“Angelus” durant el temps pasqual, moment en el qual moltes persones aplegades a la Plaça de Sant Pere s'agenollaren.

Tot plegat, el Papa estigué parlant durant quatre minuts, i en diverses ocasions, els aplaudiments saludaren algunes de les seves paraules, especialment quan agrai les oracions, feu referència a les altres persones ferides i digué que havia perdonat el seu agressor.

Hom confirma la seva millora

Segons el novè comunicat mèdic, fet públic diumenge al matí, les condicions del Papa experimentaren una gran millora. Els moviments naturals de l'intestí s'havien restablert a nivell peristàltic i de “canalització”.

Molt abans, s'havia realitzat un control general de les condicions quirúrgiques del malalt, amb resultat positiu. També seguia millorant l'estat cardiorregulatori. “Reposà bé” durant la nit del dissabte al diumenge.

Complot

Però les bales d'un jove turc van fer impossible que el Papa pronunciés aquestes paraules. Un jove que en els primers moments es deia que l'havia mogut un cert fanatisme religiós, propi segurament d'una ment alienada i fora de lloc. Aviat aquesta hipòtesi anà deixant pas a una altra segons la qual l'atemptat era l'obra d'un escamot que obeïa ordres de persones o entitats encara no identificades. Un complot, per tant, era fora de dubte.

Aquestes consideracions no podien deixar de banda el factor

DIMECRES 13, a les 17.30 h.

JOAN PAU II FERIT GREUMENT

Catalunya Cristiana s'uneix
a l'emoció de tots els cristians
i de tots els homes
de bona voluntat.

Preguem per ell i per l'Església

Edició especial de “CATALUNYA CRISTIANA”

Donat el fet que CATALUNYA CRISTIANA no podia esperar set dies més per a informar del trist esdeveniment, llançarem una edició especial que fou molt ben rebuda pels nostres seguidors, molts dels quals telefonaran a la redacció interessant-se per l'estat del Papa.

Afinant

L'únic remei

Davant del problema de la violència, i sobretot de la violència homicida, la pregunta fonamental i definitiva és ¿què pot fer per a desarmar la mà criminal? L'amenaça d'una pena gravíssima, ni que sigui capital serveix de ben poc. El terrorista és, per definició, un arrauat, un “desesperado”. El menyspreu de la vida dels altres porta al menyspreu de la pròpia vida. Ultra això, no es pot defensar la vida amb la mort, ni la civilització retornant a la barbàrie... Els mitjans policíacs d'investigació i de vigilància són necessaris però sempre seran insuficients.

Tanmateix hi ha un mitjà radical que podria fer caure de la mà homicida qualsevol arma: la pròpia consciència del criminal. Si aquest, en el moment en què es disposa a cometre el seu acte nefand, fos il·luminat anteriorment — com Saule en el camí de Damasc — per la gràcia de Jesucrist, abandonaria l'odi i els seus propòsits sanguinaris. Preguem, doncs, pels assassins. De tanta desgràcia sols ens en deu poder treure un escriu de Gràcia.

Joan E. Jarque
i Jutglar

Mossèn Batlle reivindicat

L'acte acadèmic del divendres 15, al Saló del Consell de Cent barceloní, constituí una veritable reivindicació pública de la figura i l'obra de Mn. Batlle, promotor de l'escoltisme catòlic català. El bisbat de Barcelona li devia aquest homenatge i aquest reconeixement, tal com subratllà el cardenal Jubany. En Jordi Galí, editor dels escrits del mossèn, glossà la seva talla d'home. El P. Ràguer col·locà, molt encertadament tant l'home com l'obra en el marc de la generació eclesial dels anys 30. El P. Fullat furgà en les arrels filosòfiques de la pedagogia mostrant-ne l'acord amb l'escoltisme. La coral Sant Jordi hi posà el colofó musical que el mossèn hauria aplaudit.

POSTRES DANONE

Tres delicioses sugerències Danone pel seu postre d'avui.

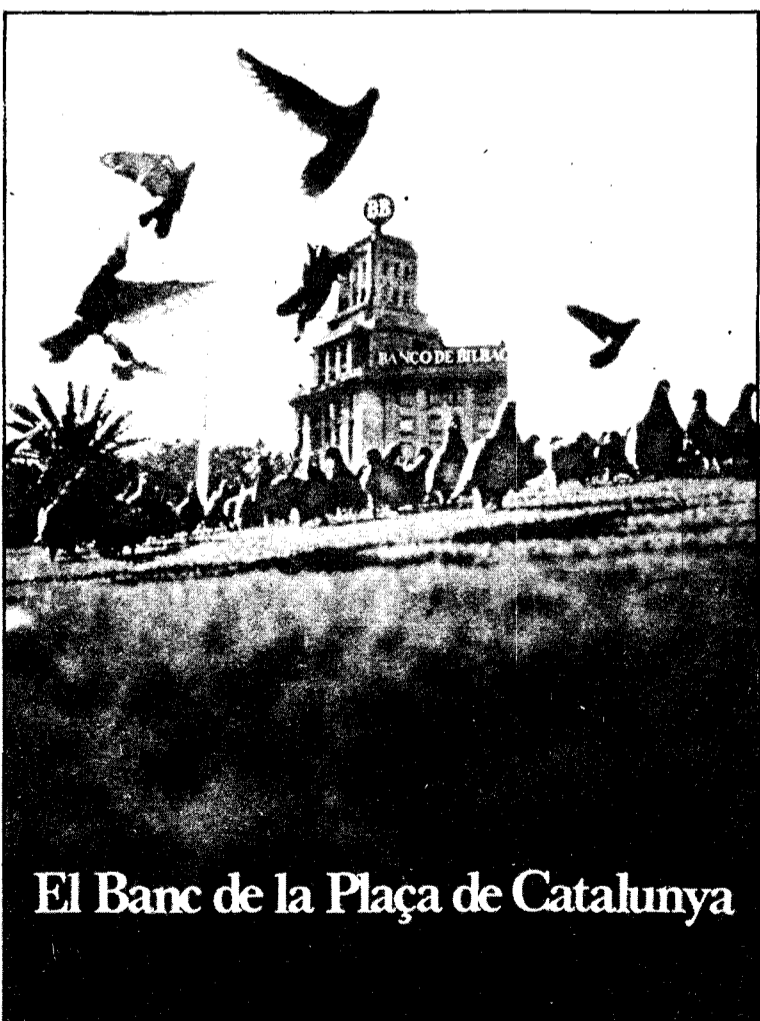
Danone l'ofereix fins a sis postres deliciosos, alimenticis, frescos i naturals perquè pugui escollir i variar cada dia.

Avui, per exemple, li sugereix les Cremes casolanes, tant naturals, el Flam d'ou, de llet i ous frescos, un gran aliment, i la Crema de xocolata amb nata, pur xocolata cremós i nata fresca.

Avui, un DANONE
Quin prefereix?

Aliments frescos i naturals

El Banc de la Plaça de Catalunya

MAS-BAGÀ

Fundada el 1878

Primera empresa de Catalunya en la fabricació d'elements per a restauració col.lectiva

Cuines, forns, i gratinadors.
Armaris de conservació freda i calenta.
Paelleres, Marmites i Fregidores.
Autoserveis (self-service) i els seus complements.

Per a:

Col·legis, Internats, Residències.
Comunitats, Hospitals, Sanatoris.
Menjadors laborals.

S.A.M. Mas-Bagà | Barcelona-9 - Valencia, 346 - Tel. 257 15 06
Madrid-4 - Hortaleza, 17 - Tel. 221 70 09

ANUNCIEU-VOS A

**Catalunya
Cristiana**

La seu de Pere, ni vacant ni silenciosa

Aquesta setmana la informació religiosa ha acaparat malhauradament la primera pàgina de totes les publicacions del món. Cada u ha intentat de qualificar l'intent d'assassinat del Papa a la seva manera. Hem de reconèixer, amb goig, que no hi ha hagut veus discordants ni tant sols mitges paraules de mal gust. Era d'esperar i en prenem acta. Passat el primer moment de la notícia sensacional i a mesura que els butlletins mèdics anaven confirmant —tímidament primer, més confiats després— que el Papa estava fora de perill mortal, les informacions s'han anat concentrant sobre l'enigmàtic criminal —d'ara endavant tristament cèlebre— i sobre el possible complot internacional; el seu cervell, els seus mecanismes i les seves intencions. La notícia ha deixat de ser "religiosa" i alguns periòdics han tingut l'encert de canviar-la de pàgina. La premsa d'informació general continuarà doncs informant sobre

aquests aspectes de l'"afer Wojtyla". És el seu terreny i ho ha de fer.

Tanmateix l'atemptat frustrat, és cert, contra el Papa i la seva incapacitat temporal de continuar governant l'Església com ho feia fins ara continuen essent un important camp informatiu que haurem de "cobrir", com diem els periodistes, les publicacions especialitzades. En el moment mateix en què es va produir la fatal notícia, CATALUNYA CRISTIANA va poder reaccionar a temps, fent un esforç personal i econòmic que deixem a la imaginació dels lectors, per a oferir una primícia no tant informativa com testimonial. D'ara endavant ens proposem d'anar seguint la "informació religiosa" del fet.

Avui, a més d'un resum decantat de les informacions, oferim ja alguns comentaris qualificats sobre la transcendència d'aquest fet i la crònica telefònica del nostre

corresponsal a Roma. Les preguntes que queden penjades, les anirem contestant. La visita del Papa a Suïssa, no s'ha suspès, s'ha ajornat. Anirà a Lourdes aquest estiu? A França no en desesperen. Volem creure que per l'octubre ja estarà del tot restablert i ens vindrà a veure. Com el rebrem? L'Església no ha quedat amb la "seu vacant". El Papa pot delegar algunes funcions i les Congregacions romanes han reprès el tractament dels afers ordinaris. El Sant Pare serà un altre home després de l'atemptat i canviarà el seu to i el seu estil pastoral? No ho creiem pas. Amb el seu tremp humà i la seva pregona espiritualitat no ens arrisquem massa a assegurar que voldrà remarcar "que res no ha passat". Una prova ja ens l'ha donat volent oir missa i resar el breviari cada dia i enregistrant ja quatre mots —i quins mots!— el primer diumenge d'hospital. Serà tota una notícia el que farà el segon!

El lector escriu

Adolorit i avergonyit

En aquestes últimes setmanes ens havíem avesat més o menys —mai del tot hom si avesa— a escoltar per ràdio i veure en la televisió, tota mena de segrest, assassinats, violacions, sang i mort.

Però ningú no pensava que el terrorisme arribés fins al Sant Pare. L'intent de matar al Papa en el moment més familiar, més popular i més esperat de dies, anys i mesos, per unes multituds de centenars de mils persones, com és l'audiència dels dimecres a la plaça de sant Pere de Roma, mai no havia passat per la imaginació de ningú. I malauradament ha estat així.

Aquella tarda del dimecres passat fou una de les més tristes de la meua vida, encara que no sóc del tot vell. Arrapat a la ràdio, quan una notícia recollida d'una agència deia que el Papa, malferit, es trobava en un estat "pre-agònic", no vaig poder amagar una llàgrima; llàgrima que s'encomanà al moment a la meua dona i dues filles, una de les quals ha complert ja els 15 anys.

Posteriorment hem llegit una munió de notícies als diaris i escoltem els comunicats que donen la ràdio i la televisió, i hem pogut copsar que aquell estat d'ànim nostre ha estat sentit en el món. Ningú com el papa Wojtyla ha tingut i té una estimació tan pregona i universal. Però es veu que també té els seus enemics. Ell ens ha recordat sempre el respecte a la persona humana.

Continua a la pàgina 8

On anem a parar?

Són les cinc de la tarda. Com cada dimecres, una gentada de vint-i-cinc a trenta mil persones s'atepeix fot, unes amb les altres, en un esforç comú de poder veure més de prop el Papa, que ja fa la seva aparició a la plaça de Sant Pere per a l'Audiència General de consuetud. Lá tendra imatge de Joan-Pau II alçat amb els seus braços un infant, és present en molts dels peregrins. Un xàfec d'aplaudiments saluda la presència del Pontífex. L'emoció, l'amor, corren com les llàgrimes cara avall. Els esperits canten al·leluies pasquals. L'ambient és primaveral. Tot d'una el sec espetec d'uns trets d'arma de foc talla la joia i la blanca figura del Papa, cedint suaument, cau a terra malferit.

Les bales que van travessar el cos del Pontífex, traspasaren els límits de l'Església Catòlica. Potser en cap moment anterior de la història, la Humanitat sencera no s'havia sentit tan directament ferida de mort com en el moment de caure en terra, colpit ell, el campeó indiscutible, entre els campeons que l'han precedit en el papat, en la defensa de l'home, dels drets de l'home, de l'humanisme, de la convivència en pau. En donà eloqüent testimoni el clam espontani de la multitud, que presencià el crim sacríleg, a l'uníson amb els telèfons, que no paraven de trucar fent arribar al Vaticà testimonis de protesta, de condolença i de pregària de personalitats, institucions i entitats de tota significació religiosa, política, cultural, social, etc. de tot el món.

Per fi que tothom es temia: que la multiforme criminalitat desbordada dels nostres temps algun dia arribaria al Vaticà i tot. Hi ha arribat i ha ferit només per un voler de Déu, un dels papes més admirats i estimats de tota la història de l'Església. En aquest punt la gent es pregunta, esverada i encara més preocupada: ¿on hem arribat? ¿on anirem a parar?

Les respostes no són pas difícils. Un tal Cantalamessa clamava aquest divendres Sant passat: "Aquest món que ens hem construït amb injustícies i insolent rebel·lió als manaments de Déu, tot cruix. Quelcom put a cremat en l'aire". El nostre Rei Joan-Carles I d'Espanya, ara que va anar a Roma, responent en un àpat de gala oficial, al Brindis del President de la República Pertini, amb la valentia que el caracteritza, digué amb fermesa i seguretat: "El camí de l'home, a voltes aspre, s'adreça amb continuïtat històrica, vers nivells millors i més nobles, quan està il·luminat per principis transcendents". Ben dit i ben comprès. Però, quan les rutes de la vida no són il·luminades per aquesta llum que ve de més amunt, no és així, sinó al revés, l'humanitat decau, s'envileix, camina cap al gran desastre.

¿On hem arribat? Tenim a la vista la societat sense Déu. ¿No és aquest el terme suspirat del nostre viatge, la meta il·lusionada de tots els humanismes laics de moda? Ja s'han cobert, a passos comptats —ben comptats—, les diferents etapes prèvies. Les primeres manifestacions clares del nou clima anuncien la proximitat de la meta final. Ens han precedit unes generacions dedicades, cada una d'elles, a desmuntar, peça per peça, l'edificació construïda sobre el fonament de la fe (parlo dels nostres països cristians). Els quadres dels sants i els Sant-Crists s'han despenjat de les parets i

han desaparegut de la llar, de les escoles, dels tribunals.

Dissimuladament s'ha tret Déu de les lleis, menys dissimuladament dels costums i descaradament de les diversions, del treball, dels negocis, dels centres de formació intel·lectual superior... Faltava l'atac frontal a les consciències. És l'etapa actual. Ha de reblar el clau la societat sense Déu, sinònim de sense consciència, equivalent a llibertinatge. Ens hi estem entrenant.

Les forces espirituals menystingudes, el paper de la religió desvalorat, tota la força de contenció del mal i d'educació en el bé de l'Església, riu avall. L'home laic, esvanit de la seva "racionalitat", es devingut irracional de debò, com l'Espinàs agudament observava: "el més racional i el més il·lògic dels sers". La mitologia de l'odi social invadint totes les esferes humanes, sense possibilitat de contrapès per part de la fraternitat laica, amb què s'ha volgut substituir la germanor, filla de la fe en un Déu Pare. Ara, ben abrigats amb la capa de la polisèmia, parlarem de solidaritat, entenent-la cada ú a la seva manera. I tots en pau (fictícia, està clar).

Es aquí on hem anat a parar, a la meta de les aspiracions de l'home modern, que no es vol reconèixer necessitat de Déu per a res. Ell tot sol es basta. L'orgull innat ha florit, per fi, en autosuficiència i fructificat en deificació i consegüent idolatria de la llibertat irresponsable i de la igualtat salvatge. Pas a la nova humanitat embrutida en nom del progrés! I tots a jugar el paper de víctimes d'una monstrositat ontològica anomenada "societat atea alliberada".

Siguem clars. La Religió de la ciència i de la tècnica emancipades, de l'esport, de la droga, dels vicis, de les passions, dels instints jussans... costa molt cara! A part del gran desastre, costa a l'eraci públic quantitats astronòmiques de milions...! Econòmicament és una ruïna immensa. Tant se val! Cal persistir obstinadament en la nova construcció baldament el resultat sigui la gran Babel. Llavors el

Continua a la pàgina 8

Crònica de Roma

"Vaig oferir la meva vida al Senyor"

Roma (Del nostre corresponent).—Mai no ha estat Joan Pau II un Papa fàcil de protegir. Potser algun lector recordarà la meua crònica de fa un parell de mesos en la qual vaig referir-me a l'extraordinari valor del Pontífex "que tant sovint exposa la seva vida entre la multitud" i que amb referència a les recriminacions dels encarregats de vetllar per la seva seguretat exclamà: La meua vida la vaig oferir totalment al Senyor en el moment d'acceptar el pontificat. Per què seguir; les anècdotes en aquest sentit podrien multiplicar-se infinitament. Quan minuts després els que estem a prop de Joan Pau II ens assabentàrem de l'atemptat, visquérem mil i un sentiments d'angoixa, tristesa i soledat... però certament no el de sorpresa. En qualsevol de les hipòtesis, des del boig solt al revisat complot, es podia esperar que algú disparés contra el dipositar del major poder espiritual del món, l'únic al qual miren amb ulls filials masses dels cinc continents. Així, doncs, és lògic que el Papa no volgués renunciar a una imatge i a uns contactes que eren freqüents; ho és també que el risc es convertís en drama.

Déu ha volgut que aquest drama no acabés en tragèdia. Malgrat que els calmants no li fan efecte per la magnitud del trauma i que per tant sofreix moltíssim, les seves primeres paraules en despertar-se a les sis del matí del dia que escric això han estat per explicar un acudit. Parla i és afectuós amb tothom: amb els eclesiàstics que el visiten, amb els facultatius, amb aquest avi, nen bo, que és el President Pertini. Els metges diuen que aquesta vegada se'n sortirà. El cardenal Galfonieri que és molt optimista, pensa en una bona convalescència, després de la qual serà "molt improbable que el Papa renunciï al contacte amb la gent, a les audiències, als viatges". Algú que ho sap bé em deia que Joan Pau II, "en el millor dels casos, caldrà que s'estigui dues o tres setmanes al Policlínic i un mes al llit al Vaticà —o a Castel Gandolfo—". D'aquí tres setmanes haurà de sofrir una nova intervenció als intestins".

Malgrat totes les impressions optimistes, confirmades pel fet d'haver escoltat ja la veu del Papa en un

enregistrament sense trampa —una veu emocionada, però ferma i serena— aquí a Roma es pensa que les coses d'una manera o altra s'hauran de canviar forçosament. Serà difícil que pugui resistir els maratònics esforços realitzats fins ara en els seus viatges, les inacabables audiències; tothom creu que el Papa no estalviarà cap esforç, d'acord amb el seu tarannà de sempre, però segurament el realitzarà d'una altra manera. També s'ha d'esperar alguna mutació psicològica, una mena de maduració del pontificat, accelerada pel dolor, i l'holocaust personal. Els metges pensen que Joan Pau II es repararà molt bé, però s'ha inserit una raó que fa que la seva vida i la seva història, i amb ella la de l'Església ja no sigui la mateixa.

Certament, el que ha calgut anular, són els compromisos més immediats, la seva anada a Suïssa, Lourdes, etc. No se sap encara si el Sant Pare podrà mantenir la seva visita a Espanya, si la manté haurà de ser sense cap mena de dubte amb un altre estil.

Enric Planas

El cardenal Camarlenc mena l'Església

Davant la manera satisfactòria de reaccionar, el Papa, de la intervenció quirúrgica, després de l'atemptat, hom no plantejà el posar en marxa els mecanismes de govern interí de l'Església catòlica, segons que digueren fonts vaticanes. L'estat del Pontífex era considerat com l'equivalent a una senzilla malaltia, per la qual cosa el Camarlenc no entrà en funcions. En l'actualitat ho és el cardenal Paolo Bertoli. Aquest cardenal substituï el 6 de maig del 1979 el traspassat cardenal Jean Villot, francès. En cas d'empitjorament de Joan Pau II, el Camarlenc s'hauria de fer càrrec de l'administració de l'Església durant el temps que fos necessari.

Durant tota la tarda d'ahir, moltes persones s'anaren aplegant al lloc de la plaça de Sant Pere on el Papa caigué ferit. Aquestes persones hi deixaven roses vermelles.

A la tercera no fou la vençuda

Aquest ha estat el tercer atemptat sofert pel Papa Joan Pau II. Els altres dos tingueren lloc durant sengles viatges, l'un a l'Amèrica llatina i l'altre a l'Àsia.

El primer, amb prou feines és conegut. Tingué lloc l'any passat a Mèxic. La policia detectà la col·locació d'un artefacte a la basílica de Guadalupe, on el Papa havia de celebrar-hi l'eucaristia, alguns dies després. Un home anomenat Fernando Alvarez Tejada, que duia a la seva malaleta diversos artefactes explosius, fou detingut. Va confessar que participava "en un complot per assassinar el papa Joan Pau II".

El segon tingué lloc al Pakistan. Una mica abans de la seva arribada a Karachi, el 16 de febrer del 1981, s'enregistrà una explosió a pocs metres d'on el Pontífex diria missa. L'home que duia la bomba fou mort a causa de l'explosió.

Un discurs que no pogué arribar a pronunciar

En una edició especial, el diari vaticà de la tarda "L'Osservatore Romano" publicà l'important discurs social que el papa Joan Pau II anava a pronunciar, dimecres a la tarda, quan tingué lloc l'atemptat terrorista.

El Pontífex començava dient, en el seu discurs no pronunciat, que el divendres, 15 de maig, "se celebra el noranta aniversari de la publicació de l'encíclica "Rerum Novarum", la carta magna del Papaleó XIII en el camp social".

Aquesta encíclica, anava a dir el Papa en el seu discurs, "fou fruit de les transformacions socials, arrelant en el treballador la consciència de la seva dignitat com a home, afavorint la creació d'associacions sindicals obreres, urgint els governants l'atenció envers els drets dels més febles i exhortant-los a una política socio-econòmica humana i previsor a favor de l'obrer i del seu dret a un treball i remuneració dignes".

"L'Església —segua dient el Pontífex en el text que tenia preparat— i els posteriors Papes han prosseguit i aprofundit l'anàlisi de les noves exigències que sorgien, derivades de la dignitat de la persona, vista a la llum de l'Evangeli".

"Així, seguia dient el Papa en el seu discurs inèdit, s'ha creat aquest cos de principis i direc-

trius d'acció que anomenem doctrina social de l'Església, la qual tracta de respondre als reptes els quals, en benefici de les persones i nacions més pobres, imposa cada moment de la història".

Joan Pau II ha creat un nou Consell Pontifici per a la Família, la finalitat del qual és la "promoció de la pastoral familiar i de l'apostolat específic en el camp familiar".

La decisió al respecte, que hauria d'haver estat anunciada pel propi Pontífex al final de l'audiència general del dimecres, ha estat publicada dijous a la Ciutat del Vaticà per la Sala de Premsa de la Santa Seu.

En el document (un "motu proprio"), amb data 9 de maig, el Papa estableix que el nou organisme substitueix el Comitè per a la Família, creat per Pau VI, l'onze de gener del 1973.

La decisió de Joan Pau II és conseqüència de l'"experiència d'aquests últims anys" i de les necessitats plantejades pels bisbes d'arreu del món en el darrer Sínode.

D'entre els treballs que haurà de fer el nou organisme pontifici, hi ha l'intercanvi d'informacions sobre la pastoral familiar amb els bisbes i les conferències episcopals i la difusió de la doctrina de l'Església sobre els problemes familiars.

Els viatges a Suïssa i França, suspesos

Ginebra, 14.— Un portaveu de la Conferència Episcopal suïssa anuncià a Fribourg que la Secretaria d'Estat del Vaticà ha decidit suspendre el viatge pastoral de Joan Pau II a la Conferència Helvètica.

Responent a diverses preguntes referents als preparatius de la visita, el portaveu digué: "L'estat de salut del Papa ens preocupa més que no pas la data del seu proper viatge". De fet, el programa de la visita es farà públic després de la recuperació del Summe Pontífex.

De la mateixa manera està en dubte el viatge que el Papa havia de fer a França el mes de juliol vinent, per a participar en un Congrés Eucarístic, a Lourdes. En canvi, sembla probable el viatge a Londres, previst per a 1982.

No obstant això, una decisió sobre els projectats viatges del Papa, depèn d'allò que s'acordi després d'una conversa amb Sa Santedat.

El dret a la vida, obsessió de Joan Pau II

Per defensar la vida ha exposat la seva vida. Penso en Joan Pau II. En aquestes últimes setmanes que, a Itàlia, s'està posant a referèndum la revisió de la llei sobre l'avortament, el Papa ha estat l'únic que ha dit amb insistència, "no mataràs".

En mitings i manifestos s'ha acusat el Sant Pare d'immiscir-se en afers polítics, quan el dret i la defensa de la vida està per damunt de tota ideologia i doctrina de partit. Ni tan sols es pot acusar, en aquest context, d'inoportuna l'actitud de Joan Pau II, com ha declarat un comentarista creient en la ràdio i televisió espanyoles. Mai la defensa de la vida humana és inoportuna; sempre és un dret, el primer dret, ja que, sense aquest, queda anul·lat i abolit tot altre dret.

L'homicidi intentat pel terrorista és un avortament diferit, però real com l'avortament condemnat pel Papa és un homicidi prematur, però també real.

En la majoria de les fotografies de Joan Pau II que ens subministren les agències, hi apareix acarant, abraçant i besant nens i nenes, infants. És tot un símbol d'amor i respecte a la vida. La mare que enclou en el seu ventre el fillet, que el defensa i alimenta, i el papa Wojtyla que mira, riu i juga amb un minyó, són les estampes més expressives i reals d'un respecte pregon a la vida humana.

Tres segons abans del tret terrorista que posà en greu perill la vida del Papa, un infant —una nena— passava contenta dels braços de la seva mare als del Papa i, dels d'aquest, novament a la mare. La mà que beneïa mare i filla la tarda del dimecres de la passada setmana fou la mateixa que, malferida, volia protegir el si propi de Joan Pau II.

Un ventre destrossat pels trets de la pistola, com un acte d'oblit i reparació per tants ventres de mares, destrossats per ocoir la vida que en ells es gestava.

Francesc Gamissans

Tot passà en pocs segons

LA DARRERA ABRACADA. Aquesta ne-
na passarà a la història perquè fou la
darrera a qui abraçà el Papa, uns segons
abans que caigués ferit d'extrema grave-
tat pels trets d'un jove turc a qui movia, es
digué en un primer moment, un fanatisme
religiós fora de límit. Més tard les coses no
eren tan clares en aquest aspecte.

EL PRIMER GEST DE DOLOR. Tot i que
els tècnics afirmen que, en un primer
moment, les ferides de bala no produeixen
més que un petit dolor somort, en aquesta
primera foto del Papa ferit, la cara de
Joan Pau II ja reflexa el que serà un llarg
període de sofriment.

**EL PAPA JA NO ES POT AGUANTAR
DEMPEUS.** El Papa ja no té forces per a
aguantar-se dret. Els seus col·laboradors
més pròxims el socorren, tot mirant a
l'infinit, cercant quelcom o algú que ni ells
mateixos saben què o qui és...

La "SSSS" no pogué impedir l'atemptat

CIUTAT DEL VATICÀ.—
Pocs dies després de rebre la
tiara pontifícia, el papa Joan Pau
II prengué la decisió de crear un
cos de seguretat per a la seva
protecció i la del Vaticà, en com-
provar les poques mesures de
seguretat existents en aquest
sentit.

La descoberta d'un pla de les
Brigades Roges per a segrestar
el Papa, fou un avís per a ell, i
així nasqué el servei secret de Sa
Santedat (SSSS), cos integrat
per policies veterans ben entre-
nats, seleccionats entre els
guàrdies suïssos i els millors car-
rabiners d'Itàlia.

El responsable de la lluita an-
titerrorista a Itàlia, general De-
llachiesa, fou l'encarregat de
portar a terme la formació de
SSSS. Dellachiesa començà
amb la selecció de cinc policies
els quals, armats amb pistoles
curtes, serien els encarregats
d'assegurar la custòdia personal
del Papa. A aquest grup inicial
s'hi aplegà, més endavant, un
altre equip d'una vintena de po-
licies encarregats de barrejar-se
amb la multitud en les audiències
públiques del Summe Pon-
tífex. Tots ells van armats i estan
ben entrenats. A més, parlen
diversos idiomes per tal de sor-
prendre les converses enmig de
multituds.

No obstant, i malgrat el que
s'ha dit abans, el papa Joan Pau
II sempre ha estat una mica
indiferent davant les activitats
entorn a la seva seguretat.

Volia anar per Roma sense protecció

Diuen, a Roma, que el Papa
volia passejar-se per la ciutat
sense protecció policial. Com és
natural, no el deixaren sense
protecció perquè pel Govern ita-
lià representava una gran res-
ponsabilitat. I llavors fou quan
va escriure aquell famós article,
la primera vegada que un Papa
publicava un article signat en la
premsa diària. Més o menys vo-
lia dir com hem construït aquest
món nostre en el qual, ni tan sols
el Papa pot anar a veure els seus
feligresos tranquil·lament pel
carrer, i tenia raó.

Multinacional del terrorisme?

Que l'atemptat sigui només
l'acció d'un fanàtic religiós, es
quelcom que ja pocs creuen da-
vant l'evidència de l'actuació
d'un escamot. I això permeté al
diari AVUI fer les següents elu-
cubracions.

"També cabria preguntar-se,
si és que l'assassí és membre
d'alguna multinacional del terro-
risme, quines actuacions o pa-
raules del Sant Pare hi ha hagut
interès a emmudir definitivament
perquè no afectin determi-
nats interessos polítics o eco-
nòmics. L'alé donat pel papa
Wojtyla al nacionalisme polonès
—i, com a conseqüència, a tots
els nacionalismes orpimitos— i
ensem l'accent que ha posat en
la justícia social en països colo-
nitzats o semicolonitzats, serien
motius suficients per als qui per
altra banda no tenen escrúpols a
desencadenar guerres o accions
violentes.

Aquest país

Joan Pau II, un home que sap i vol apropar-se al poble.

Víctima dels "mass-media"?

En un món tan divers com aquest, les reaccions enfront del
criminal atemptat contra la vida de Joan Pau II havien d'ésser,
necessàriament, també molt diverses. Des de qui rebé la
notícia amb una total indiferència, com si es tractés d'un altre
fet delictiu que ni poc ni molt l'afectava, fins a les persones que
en varen treure ràpidament les seves conseqüències. L'hete-
rogenitat fou impressionant.

Però en la darrera renglera tampoc hi havia unanimitat.
També el ventall era molt ampli; increïblement divers. Des de
la reacció merament diplomàtica, un pèl cínica, fins a una
commoció sentida realment en el fons de l'ànima. Això,
emperò, no ens ha d'extranyar. El món és plural i una criatura
no s'assembla pas a una altra qualsevol criatura.

Copsar aquí, en un breu article, tots aquests capteniments
fóra una tasca inútil per impossible. El millor serà, doncs,
esmerçar tot l'esforç en un sol punt. I puix que som professio-
nals de la informació bó serà de reflexionar sobre una reacció
pretesament formulada des d'un angle tan sols professional,
asèpticament tècnica. Fou la que afirmà, tan bon punt els
teletips havien "vomitat la notícia", com es diu en l'argot
periodístic, el següent "El Papa ha estat víctima de la seva
pròpia manipulació dels mass-media". En aquesta frase ja és
fàcil d'escatir que el vocable manipulació no fou pronunciat,
objectivament parlant, des de l'angle periodístic. Aquí ja era
un judici de valor.

Un judici de valor que ve de lluny. Hi ha gent, aquí i a fora,
que no ha perdonat mai al Papa, sortosament viu, que tingués
una idea molt clara de la funció dels mitjans de comunicació de
masses en el món d'avui; on la imatge, la fotografia, el
comentari seriós i documentat que va ampliar el contingut del
fet donat abans per la ràdio i la televisió, tenen un pes específic
immens, perquè ajuden a dibuixar, si són emprats com cal, la
consciència actual de l'home. Una consciència que, en el cas de
que fos no gens o poc informada, mancaria de les dades
objectives necessàries per a formar-se.

Però aquesta acusació de manipulació anava més lluny.
Arribava a dir que el Papa en feia ús per a incidir sobre unes
persones poc formades, donades, per tant, a rebre sense cap
mena de discernament uns missatges de salvació sortits d'una
ment retrògrada tant en el caire religiós com social. D'ací a
afirmar que tot això incidiria a posar bastons "sobre la marxa
de la història" només hi havia un pas. Un pas que, no cal dir,
molts donaren a bastament.

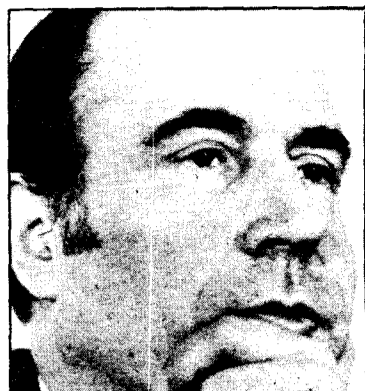
En aquest context, afirmen que "el Papa ha estat víctima de
la seva pròpia manipulació dels "mass-media", equivalia a
dir que, en aquest atemptat, ha trobat allò que s'ha buscat. O
que en tot cas era un risc calculat, perquè ja se sap que qui
cerca la publicitat sempre està a l'albir de l'atac d'un dement.

Cal dir que aquesta mena de pensar no respon ni de prop ni
de lluny a la realitat dels fets? Hem de recordar que el missatge
pronunciat a la UNESCO marca el punt més alt de la
comprensió envers els problemes nacionals? Es que és neces-
sari posar de manifest que Joan Pau II ha estat el Papa que ha
parlat més clar sobre els drets obrers?

On és la manipulació en una persona que ha demostrat que
el Papa actual no es més que un home com un altre qualsevol,
que viu en el món, i per a qui el recinte del Vaticà no es més que
la seva ciutat dormitori?

On és la manipulació en el fet de donar-se totalment als
altres?

Antoni Plaja i Mateu

Els líders mundials palesaren la seva indignació i refús

Washington.— El president nord-americà Ronald Reagan restà profundament impressionat per la notícia de l'atemptat i va dir: Preguem per Sa Santedat. Reagan va ser objecte el passat 30 de març d'un intent d'assassinat. El jove John Hinckley, fill d'un magnat del petroli, disparà quatre trets que feriren un pulmó del president; a un ajudant seu, el cervell; i un parell de policies.

El president italià Pertini, el primer ministre Forlani i el ministre de l'Exterior Colombo, s'adreçaren al Policlinic Gemelli, on ha estat internat el Papa. Els sindicats han anunciat que convocaran una vaga de mitja hora de durada per manifestar la seva "profunda consternació" per l'atemptat al Pontífex.

Arreu del món ha ressonat la notícia. El secretari general de les Nacions Unides, Kurt Waldheim va fer patent la seva "commoció i desconcert". L'Assemblea parlamentària del Consell d'Europa, reunida sota la presidència de José M. Areilza, va interrompre la sessió. Els secretaris generals de la Comunitat Europea, de l'OTAN i de l'Organització d'Estats Americans han condemnat l'atemptat i han adreçat telegrams al Sant Pare.

A Polònia, pàtria del Papa, la ràdio i la televisió interromperen les seves programacions habituals. Un comunicat de l'episcopat deia que "tota l'Església polonesa estava pregant".

Els ciutadans de Suïssa, país que el Papa hauria visitat el proper 31 de maig, van quedar dolorosament commoguts.

França: Indignació de Mitterrand

El president electe de la República Francesa, François Mitterrand, envià un telegrama al papa Joan Pau II, immediatament després d'haver estat informat que havia estat objecte d'un atemptat.

En aquest telegrama el president deia: "Profundament emocionat per l'atemptat del qual Sa Santedat acaba de ser víctima, li expresso, a títol personal, la meua indignació davant aquesta nova manifestació d'una violència detestable; li refermo la meua simpatia i faig vots pel seu feliç restabliment".

D'altra banda, el president electe digué a les persones que el voltaven en conèixer la notícia: "Es un acte que afecta tota la Humanitat en la persona de Joan Pau II".

"Crec expressar el sentiment

de tots els francesos —afegint de quina manera pensem en Sa Santedat i desitgem que es restableixi. En donar la notícia, tant les ràdios com la televisió manifestaren la seva condemna, la seva emoció i la seva inquietud.

Alemanya Occidental, consternada

La notícia de l'atemptat causà consternació a Alemanya Occidental, on diverses emissores van tallar les seves retransmissions per informar als seus oients.

El president del Partit Cristià-demòcrata alemany (CDU), Helmut Kohl, suspengué una reunió i afirmà que "l'onada de violència i brutalitat que flagel·la el món també havia arribat al Vaticà".

El president Karl Carstens expressà igualment la seva profunda consternació per l'atemptat contra el Papa i adreçà un telegrama a Roma subrallant "la seva esperança que el Papa, amb l'ajut de Déu, es recuperi aviat. Transmeto de tot cor aquesta esperança meua i la de tot el poble alemany".

Gran Bretanya: La Reina horroritzada

La reina Isabel II d'Anglaterra

envià un telegrama al cardenal secretari d'Estat Vaticà, on diu: "He restat horroritzada i commoguda en assabentar-me de l'atemptat contra la vida de Sa Santedat. El príncep Felip i jo dediquem les nostres oracions per a la seva recuperació."

El cardenal primat de l'Església catòlica d'Irlanda, cardenal Tomas O'Flaich, confessà estar "profundament commogut" després d'escollir la notícia de l'atemptat.

En semblants termes es manifestà l'arquebisbe de Canterbury i primat de l'Església anglesa, Robert Runcie, el portaveu del qual va manifestar: "Estem profundament commoguts per l'atemptat contra la vida de Sa Santedat."

Norman St. John-Stevas, fins no fa gaire líder de la Cambra dels Comuns i membre del Govern, digué: "Hom resta atordit enfront d'aquesta sacrílega atrocitat."

Kirschlaeger, pregonament commogut

La ràdio i la televisió austríques van interrompre la seva programació per donar la notícia de l'atemptat.

El president d'Àustria, Rudolf Kirschlaeger, va mostrar-se fonamentat transtornat en rebre la notícia i creu poder parlar en nom de tot el poble austríac en desitjar a Sa Santedat un prompte i total restabliment.

El vicari general de l'Arxidiòcesi de Viena, monsenyor Helmut Kraetzel, palesà que resulta incomprensible que un home que defensa la pau i la fraternitat sigui víctima d'un atemptat.

López Portillo: "Una bogeria"

El president de Mèxic, José López Portillo, afirmà que

l'atemptat demostra que la violència no solament està al servei de l'absurd sinó també al de la bogeria.

"Ignorem qui fou o quins foren els mòbils d'aquest bàrbar atemptat, però de qualsevol manera és condemnable i lamentable", va dir.

La notícia de l'atemptat va commoure profundament el poble mexicà que manté una especial veneració pel Pontífex d'ençà de la visita que realitzà a Mèxic, el gener de 1979.

Mèxic espera una segona visita de Joan Pau II pel 12 de desembre propinent, data en la qual els catòlics d'aquest país celebren el 450 aniversari de l'aparició de la Verge de Guadalupe.

Basilea: "Ens unim als nostres germans catòlics"

A Basilea els líders protestants que anaven a trobar-se amb el Papa durant la visita que pensava fer-hi el 31 de maig, manifestaren que estaven "absolutament consternats" per la notícia de l'atemptat.

"Assegurem als nostres germans catòlics que ens unim amb ells, en les oracions pel Papa, amb l'esperança d'una ràpida recuperació."

Begin: "Incomprensible"

El primer ministre Menahem Begin, palesà la seva consternació per l'intent d'assassinat del Papa i digué que havia demanat a tots els israelites que resin pel Pontífex.

"Es tanmateix incomprensible. Allò que primer faré és enviar un telegrama al Papa amb els nostres millors anhels de recuperació, en nom del poble d'Israel."

La notícia causà estupor a la conferència episcopal

Madrid.— Tot just coneguda la notícia de l'atemptat, la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal suspengué la seva reunió per informar-se del que s'havia esdevingut. La notícia va produir entre els bisbes consternació i preocupació. Immediatament van intentar posar-se en comunicació amb Roma, cosa que no els fou possible donat que les línies telefòniques estaven saturades. El president de la Conferència Episcopal, monsenyor Díaz Merchán, manifestà tot seguit la seva repulsa pel fet, a l'enssems que manifestà que tot l'Episcopat espanyol està resant pel el Papa.

Els membres de la Comissió Permanent dels bisbes han enviat al Sant Pare, signat per monsenyor Díaz Merchán un telegrama dient: "A la vostra eminència reverendíssima cardenal Agostino Casaroli, secretari d'Estat de Sa Santedat. Ciutat del Vaticà. La Comissió Permanent Episcopal, reunida a Madrid, acaba de conèixer l'atemptat contra Sa Santedat. Commoguts profundament, elevem fervents pregarries al Senyor per la seva prompta i plena recuperació i feliç retorn al servei pastoral de la Santa Església. Units en el Crist, el tenim present, sense parar, els bisbes, els clergues i el poble catòlic d'Espanya".

El cardenal arquebisbe de Madrid, monsenyor Enrique i Tarancón, i el seu Consell Episcopal, per la seva banda, llançaren una crida al poble de Madrid amb el text següent: "Ens trobem commoguts profundament davant l'horrible atemptat contra la persona del Sant Pare. En aquests moments només podem i debem demanar-vos, volguts diocesans de Madrid-Alcalá, l'oració individual i comunitària per la preciosa vida de qui, com a successor de l'apòstol Pere, amb tanta caritat i esperit de fe està servint a l'Església de Jesucrist i a tots els homes. Que es faci sempre la voluntat de Déu damunt del seu poble."

Monsenyor Marcelo González: "El món el necessita"

El cardenal arquebisbe de Toledo, monsenyor Marcelo González, primat d'Espanya, ha dit: "A tots ens ha omplenat de consternació. Penso com ho fa el poble senzill: és incomprensible. Només un fanàtic o un malfactor pot fer una cosa així. Confiam que el Papa es refaci i pugui salvar la seva vida. Preguem per ell. El món sencer el necessita, no tant sols l'Església. Ningú

com ell fa tant per la pau, per l'esperança, pels pobres, per la justícia. Ningú ens ajuda a pensar en Déu tan eficaçment com el Papa".

Cardenal Tarancón: "Volen matucar la nostra esperança".

L'arquebisbe de Madrid cardenal Tarancón, manifestava, la mateixa tarda:

"Cap atemptat terrorista no pot tenir una motivació terrenal, però en aquest cas ni arriba a existir una excusa, i dona la impressió que el món s'ha tornat boig. Pot ser, però, que hi hagi algú interessat a destruir totes les accions que estan contribuint a donar a la humanitat una mica d'il·lusió i d'esperança; en aquest cas es tractaria d'una vasta operació desestabilitzadora que vol trepitjar qualsevol brot d'aquesta esperança."

"He volgut veure en això, en aquests moments que està vivint Itàlia sobretot i el món en general, un símbol. Si tots els atemptats terroristes són condemnable però poden tenir, si no raó —que no la tenen—, sí un pretext, a desgrat de ser utòpic, un atemptat contra el Papa revela un odi profund contra la veritat, la pau, la llibertat, la justícia, la dignitat de l'home, contra tots aquests valors que el Papa predica."

AVUI 2000

Campanya per la consolidació i rellançament del diari

Rbla. Catalunya, 15. T. 318 54 24

EL MÓN VIST DES D'UNA PERSPECTIVA CATALANA

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIÓ

Nom i Cognoms.....

Carrer..... N.º..... Pis.....

Telf..... Població.....

Els prego que em subscriuin al diari "AVUI" a partir del dia 1er. del mes vinent

Barcelona: (repartiment a domicili) Fora de Barcelona

Trimestral	2.229 ptes.	Trimestral	2.074 ptes.
Semestral	4.458 ptes.	Semestral	4.148 ptes.
Anual	8.916 ptes.	Anual	8.295 ptes.

DATA I SIGNATURA

Envieu aquest BUTLLETI a:
Campanya AVUI 2000 Rbla. Catalunya, 15 3er. 2a.
Barcelona-7

“L'atemptat és un toc d'atenció a l'Església”

Els bisbes catalans reaccionen entre l'estranyesa i l'esperança

Els nostres bisbes catalans han unit la seva veu a la de moltes altres jerarquies eclesiàstiques amb motiu del criminal atemptat que sofrí el nostre Papa Joan Pau II. CATALUNYA CRISTIANA, amb una consulta d'urgència, ha pulsats l'opinió d'alguns dels nostres bisbes i de l'abat de Solius.

El cardenal Jubany, arquebisbe de Barcelona, manifestà que dins de la inquietud que portà, en els primers moments, l'atemptat hi havia també l'esperança fonamentada realment en la resistència física del Papa i també en la providència de Déu, que escoltarà les pregàries de tants i tants cristians en tot el món:

“Aquest atemptat —afegí el cardenal Jubany— ve a confirmar que estem en un moment de psicosis col·lectiu d'odi, de violència, que no afavoreix ni la convivència entre els homes ni el perfeccionament de la persona humana”.

Dolor i esperança.— Per altra part, l'arquebisbe de Tarragona i president de la Conferència Episcopal Catalana, Josep Pont i Gol, digué: “La nostra primera reacció ha de ser de pregar pel Papa, perquè el bon Déu ens el salvi i ens el conservi. El segon pas de la nostra reacció és recuperar la serenitat amb fermesa i amb la llum de l'esperança.

L'Església que som tots nosaltres, té el dret d'esperar, com a creients en Crist que el món sigui millor i que no es faci servir la persona que en algunes ocasions és un obrer, un governant, un militar, un sacerdot i avui el mateix Papa, per obtenir cap finalitat, per noble que a vegades pugui semblar. La persona és sagrada. És l'únic valor absolut que hi ha a la terra. És imatge de Déu. És inviolable. És necessari que l'Església animada per l'Esperit Sant, no defalleixi. Que es renovi enmig d'un món tan envellit”.

—**Agressió als valors trascendents.**— El bisbe de Girona, Jaume Camprodon, declarava a CATALUNYA CRISTIANA que l'efecte de l'atemptat fou una impressió de perplexitat, de dolor i de desconcert. ¿Què havia passat? ¿què s'havia de fer? La primera cosa que se'ns acudí fou convocar, a través de les emissores locals, els fidels a la celebració de l'Eucaristia a la parròquia del Mercadal. Se m'acudí pensar en el que narra el llibre dels Fets dels Apòstols: “que els cristians perseveraven en la pregària quan Pere fou empresonat”.

“Crec —continuà dient el bisbe de Girona— que el fet de l'atemptat trascendeix la persona de Joan Pau II. És una ferida a tot allò que el Sant Pare representa i a la seva missió. És una agressió als valors trascendents de l'home i a una labor constant i sense ambigüitats a favor de la pau i de la concòrdia entre els homes”.

“Aquest atemptat és un fruit d'una societat decadent que està perdent la consciència del bé i del mal perquè ha menyspreat la llei. Una societat que no educa en una escala de valors, en uns principis absoluts, comuns i bàsics es converteix en una societat en la que tothom es constitueix senyor i en la que per mantenir el “senyoriu” no hi ha més remei que l'ensorrament de l'altre”.

“El fet és molt greu. El fet en sí mateix i més encara per tot el que representa. Ens ha de fer pensar a tots en la necessitat d'una renovació d'arrel de tota la col·lectivitat començant per l'educació en la infantesa. Altrament, la societat s'està abocant a l'autodestrucció”.

El bisbe Camprodon afegí, “demano als fidels que preguin per la salut i per la fe del papa Joan Pau II, i per les altres víctimes de l'atemptat. Que aquest fet dolorós i deplorable ens posi en comunió amb totes les persones i els pobles que sofreixen en la seva

carn la plaga de la violència i sobretot del terrorisme. No perdem l'esperança. L'esperit continua a l'església fins i tot en les situacions límits”.

Fereix la sensibilitat de tots els cors.— El bisbe auxiliar i vicari general de la diòcesi de Barcelona, Ramon Daumal i Serra, demanà a tots els catòlics i homes de bona voluntat de l'arxidiòcesi de Barcelona perquè preguessin pel restabliment del Papa.

“Aquest atemptat totalment reprovable —digué el bisbe auxiliar— fereix greument la sensibilitat de tots els cors de les persones que d'una manera directa o indirecta, coneixem i estimem la gran personalitat del Papa Joan Pau II, que amb la seva actuació eminentment pastoral demostra estimar l'home, en el qual es descobreix la imatge de Déu i per això s'apropa a totes les esglésies locals i a tots els pobles per mitjà dels seus viatges apostòlics”.

Toc d'atenció per l'Església.— L'abat de Solius, dom Garreta manifestà a CATALUNYA CRISTIANA les seves primeres impressions després de l'atemptat contra la persona del Papa.

“De primer —ens deia l'abat— la comunitat i jo tinguérem un sentiment d'estranyesa quan uns veïns vingueren a dir-nos que s'havia produït un atemptat contra el Papa. Pensàvem que aquells veïns ho havien entès malament. Posàrem la ràdio i escoltàrem la tremenda notícia. El primer que fèrem fou resar. Hem seguit els comunicats de la ràdio”.

“Aquest atemptat crec que és un toc d'atenció per l'Església: hem de sentir-nos més integrats en el món el qual viu la ferida desgarradora de la violència. No som un món apart i per això hem d'estar integrats en el món tant en les coses bones com en les dolentes. És que l'Església camina amb els homes i està sumergida en la vida dels homes”.

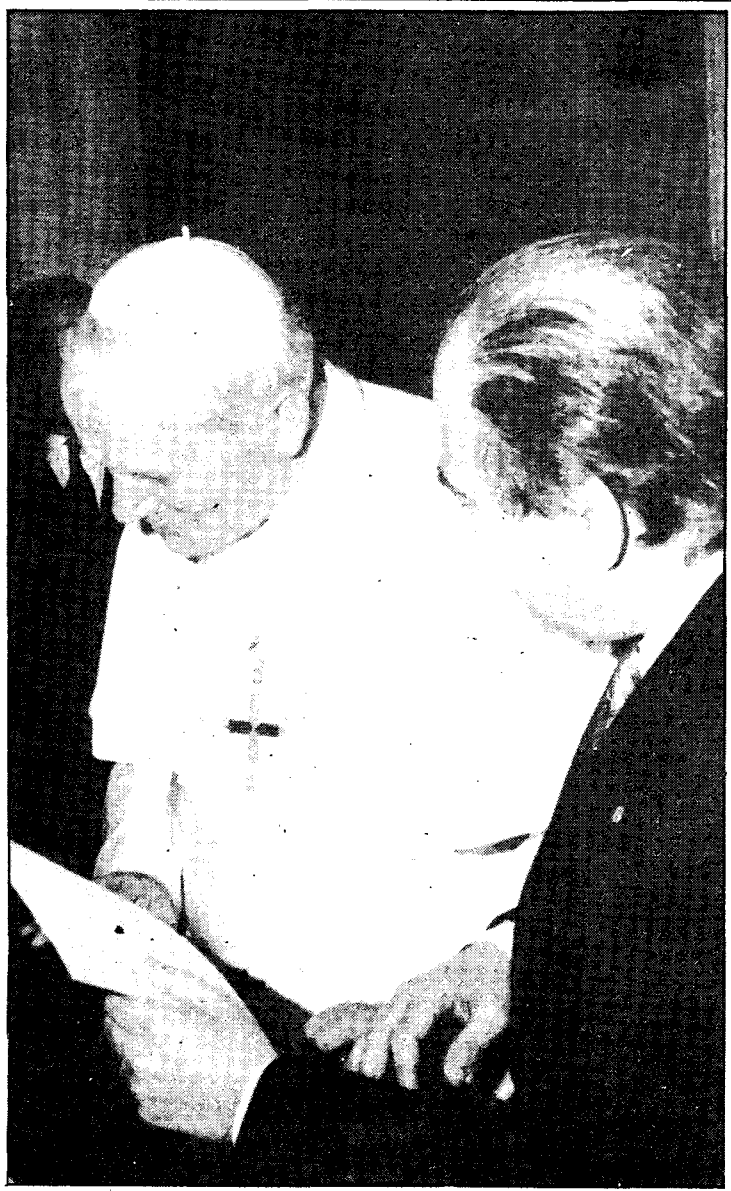
Josep Maria Pàmies

Fou rebut en audiència el passat mes de gener

El President Pujol, consternat

El Molt Honorable President de la Generalitat de Catalunya, senyor Jordi Pujol i Soley, que fa poc fou rebut per Sa Santedat, reaccionà immediatament després que li fou anunciat el magnicidi. Així, dirigí sengles telegrams al nunci de Sa Santedat a Espanya, monsenyor Innocenti, i al cardenal Casaroli, secretari d'Estat de la Santa Seu. Dels tres telegrams enviats, dos ho foren en nom del Consell Executiu i el tercer en nom de la seva esposa i propi.

El telegrama dirigit al nunci manifestava el següent: “Voldria fer arribar, en nom propi i de tot el Consell Executiu de la Generalitat de Catalunya, la nostra més enèrgica condemna pel gravíssim atemptat comès contra Sa Santedat Joan Pau II, a qui desitgem un ràpid restabliment, alhora que li trametem el nostre cordial afecte. En termes semblants eren redactats els telegrams adreçats a Casaroli, palesant també en el que signava el matrimoni Pujol: “Us demanem que li vulgueu fer arribar la nostra adhesió com creients pregant a Déu pel seu restabliment”.

Abat de Montserrat

“Que desaparegui del nostre món tota mena de violència”

Montserrat, punt cap on miren tots els catalans, gresol on es troben tots els bisbats de Catalunya, va viure amb pregonna emoció l'atemptat del Papa. El seu abat, Dom Cassià Just, ha escrit per a CATALUNYA CRISTIANA la següent reflexió:

“Fa poques hores que la notícia de l'atemptat contra la vida del nostre Sant Pare ens ha deixat consternats. Com una llosa molt pesada, ens oprimia un sentiment d'impotència davant el mal multiforme de la nostra pobra humanitat. Per què atemptar contra la vida d'un home bo, que està esmerçant tota la seva vida infatigablement per promoure l'amor, l'esperança, el bé dels més senzills, la llibertat dels oprimits? Quina bogeria...”

Després ens hem reunit en la pregària del vespre i hem llegit un fragment de la darrera encíclica de Joan Pau II, “Ric en misericòrdia”, en el qual parla del misteri del mal i de la Creu del Crist que el venç i obre camí vers la immortalitat. La paraula del Papa ens ha asserenat, ens ha refermat en l'esperança i en la pregària insistent i confiada al Senyor per tal que ens el conservi i ben aviat pugui reprendre el seu guiatge pel bé de tota l'Església i de tota la humanitat sofrent. El seu exemple ens confirma en la voluntat obstinada de lluitar sense desànim per la pau, la germanor i la justícia, per tal que desapareguin del nostre món l'odi, el terrorisme i tota mena de violència i d'injustícia que els inciten i els nodreixen”.

PEDRO ROVIRA
GRANDES VINOS Y BRANDY

El lector escriu

Ve de la pàg. 3

la persona i la vida del Papa. La vida, encara en perill, del Papa, jo diria que és una prova del perill de les nostres vides totes. I l'amor que tot el món sent per la vida del Papa, és una reacció ben positiva de l'amor que ell ha sentit, defensat i proclamat de la vida de tota persona humana.

Preguem perquè Déu ens conservi per molts anys la vida del nostre Pastor, del Papa de Roma i de tot el món./J.M.P.

Flor de Maig Tota formosa sou Maria

El cel està sempre atent al que passa a la terra, i és el cel qui, als mals que van tenint, duu el remei.

"L'home neix bo, la societat el fa tornar dolent", deia un error del segle passat. Però el papa Pius IX definia, l'any 1854, que néixer no inclinat al mal és un privilegi singular atorgat per Déu a Maria.

Sí, és veritat que, al principi, l'home fou bo i feliç; però per una elevació gratuïta a l'ordre sobrenatural. D'aquesta elevació caigué l'home, no per culpa de la societat, sinó pel pecat. En realitat només Maria va néixer bona, per bé que per una gràcia única del Senyor./Mn. Josep Vilanova.

Avisos i comunicats

Barcelona

Assemblea diocesana de l'Adoració Nocturna Femina.- L'Assemblea Diocesana de l'Adoració Nocturna Femina, tindrà lloc el diumenge dia 31 de maig a la Casa d'Exercicis de Sant Ignasi de Sarrià c/ Carrasco i Formiguera, 32 (abans Dr. Amigant), amb el següent horari:

Entrada de 2/4 de 10 a les 10 per acabar pels volts de 2/4 de vuit després del rés de Vespres.

L'Eucaristia es celebrarà a les 13 h.

El Dr. Eduard Bosch, director diocesà d'ANFE, parlarà sobre la carta del papa Joan Pau II als bisbes "L'ESPERIT SANT".

Per a informació i inscripcions, dirigir-se a:

ANFE, carrer d'Aragó, 268. Telf. 216 02 13, de dilluns a divendres de 6 a 2/4 de 9 del vespre.

EJE (Equip Juvenil Eclesial).- Inicialment, el dia 24 de maig, a la capella de la Mare de Déu de l'Estrada (carrer Moles, 27) a les sis de la tarda, tindrà lloc la celebració de l'Eucaristia, a la qual volem invitar principalment als iniciadors del moviment, que després d'uns mesos de rotatge, inicià formalment les seves activitats en la missa que el 24 de maig del 1961 celebrà el pare Agustí Viñamata, en la qual el pare Solà predicà sobre el perquè del grup i els motius de tenir per patrona a la Mare de Déu, sota l'advocació

de la Mare de Déu de l'Estrada. A tots aquells que realitzaren

llur vocació en les seves primeres promocions i ja arribaren al sacerdoci o als vots perpetus, en més de deu ordes o congregacions religioses. Als que avui pertanyen a l'Equip, en alguna de les seves seccions d'apostolat, cultura, esport o residència.

Un cop acabada la Missa, anirem a CEPPS, Canuda, 4, entl. en el saló d'actes del qual, els que realitzaren llur vocació parlaran, uns breus minuts, sobre els moments més importants de la seva vida religiosa o sacerdotal, i en quin ministeri treballen actualment.

Trobades d'Espiritualitat.- Tema: ELS SAGRAMENTS.

Trobada n.º 20 23-24 de maig del 1981.

Santuari-Parròquia del Cor de Maria, Avda. St. Antoni Ma. Claret, 47. Barcelona-25.

Pasqua de la Pentecosta.- VETLLA DE LA PENTECOSTA i Missa Solemne, des de les 11 h. de la nit del dia 6-7 de juny, a la Salut del Papiol. Important: Aquesta Vetlla es començarà a preparar després del cant de Vespres del dissabte dia 23 de maig.

El Centre Ecumènic de Barcelona (carrer de Casp, 49) us invita a la Pregària de Vespres que, presidit per la Federació de les Esglésies Evangèliques d'Es-

panya (FIEDE), tindrà lloc:

dia 3 de juny

hora: 8 vespre

lloc: Casp, 49

Seguirà un col.loqui sobre l'esmentada Federació (FIEDE).

Hospitalitat de la Mare de Déu de Lourdes de l'Arxidiocesi de Barcelona.- Són ja moltes les inscripcions per a les properes Peregrinacions amb malalts a Montserrat (23 al 25 de maig), i a Lourdes (24 al 29 de juny) propers, que organitza aquesta Hospitalitat, per la qual cosa es recorda a totes les persones que puguin interessar-se en inscriure's, no ho deixin per a l'últim moment, i que passin el més aviat possible per les ofici-

nes de la Hospitalitat (carrer Diputació, 235 1er. 1a) a la tarda de 4,30 a 9 hores.

Centre Passatge.- En Miquel Estradé (monjo de Montserrat) ens parlarà sobre: LA PREGÀRIA CRISTIANA, a les 8,30 hores del dia 29 de maig.

U.R.S.- Organitza una jornada d'espiritualitat i convivència. Tindrà lloc el dia 24 de maig a les 12 del matí, al seu local, carrer de la Torre, 26, àtic 1a. Dirigirà el pare Alfred Rubio.

Es prega avisin amb tres dies d'anticipació, les persones que vulguin quedar-se a dinar, al telèfon 209 85 78, de 7 a 9 del vespre.

Ve de la pàg. 3

Senyor Déu fa el que té dit per Jeremies: "se'ns gira d'esquena, en lloc de donar-nos la cara". I deixa anar sol, a les seves, l'home entossudit a perdre's sol.

L'interrogant que es formula en la nostra consciència de cristians és el següent: ¿fins quan romandrem en l'ensopiment de la insensibilitat, sense reaccionar virilment i forta, amatents al buf de l'Esperit que vol renovar la faç de la terra, servint-se del nostre dòcil i exemplar seguiment del Crist en l'obediència al Pare i contestació al món, en lloc de seguir, arrengrats com moltons, darrera dels qui pregonen (i, quan poden, imposen), amb l'obediència al món la contestació al Crist i a la seva Església?

Joan-Pau II comença el seu pontificat, extraordinari, clamant a un món a la deriva: "Obriu les portes al Crist! No li tingueu por!". Això ens cal: valentia. Portes obertes i res de por. Amb el cap dret i el cor net avançar amb la bandera de la llibertat dels fills de Déu ben desplegada, predicant l'únic Evangeli de salvació i treballant per a introduir-lo a la vida privada i a la pública des de les profunditats del cor dels cristians autèntics.

Vicençs Nolla

YOGHOURT DANONE

amb la gent sana

Per encetar el dia amb un somriure, avui, més que mai, ens cal una alimentació equilibrada i sana.

I per fer-la més rica i variada, Yoghourt DANONE, l'aliment natural, sa, nutritiu i lleuger que agrada a tothom, a totes hores.

Avui, com sempre, DANONE està amb la gent sana.

Aliments frescos i naturals

CATALUNYA

Joan Coromines i el CEC, Premis d'Honor Jaume I

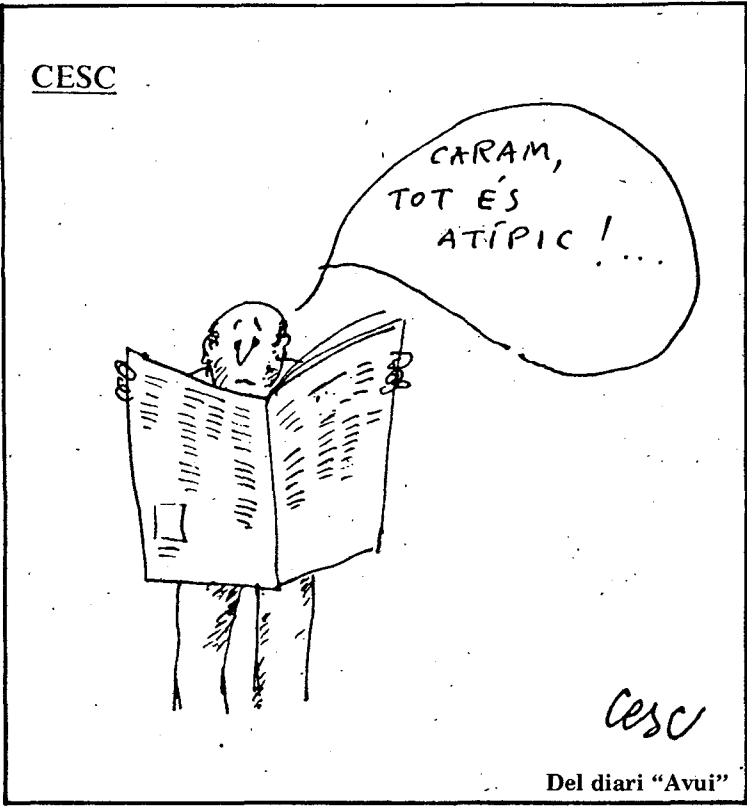
La Fundació Jaume I ha atorgat enguany els Premis d'Honor del mateix nom —dotats amb un milió de pessetes cadascun— al filòleg Joan Coromines i al Centre Excursionista de Catalunya. Els Premis d'Honor Jaume I s'atorguen cada any i simultàniament a una persona i a una institució per la seva acció —científica, cultural, artística o social— reconeguda arreu dels Països Catalans. Fins ara, aquests premis han estat atorgats a Josep Trueta, Ventura Gassol, Josep M.ª de Casacuberta i Andreu Alfaro, i els d'institucions a l'Institut d'Estudis Catalans, Obra Cultural Balear i l'Abadia de Montserrat.

Seminari sobre TV en català

Un Seminari sobre "Cinema i Televisió en català" se celebrarà a l'edifici de la "Televisió Catalana", al Tibidabo (antic Hotel Florida). En la nota de presentació del programa "Televisió Catalana", diu: "A Catalunya, el futur de moltes coses està, d'una manera molt precisa, en les possibilitats que existeixen uns mitjans de comunicació audio-visuals en català, Cinema i Televisió són, avui, dues preocupacions obsessives de tots els que sentim la responsabilitat d'ajudar a fer una comunitat adequada al nostre temps i al nostre país".

La "Passió d'Esparreguera" a París

El Centre Universitari d'Estudis Catalans a París ha organitzat durant els dies del divuit al vint-i-tres d'aquest mes, una exposició gràfica de caire monogràfic sobre el tema "La Passió d'Esparreguera: quatre segles de teatre popular a Catalunya", a més d'un seguit d'actes relacionats amb la Passió. L'exposició gràfica estarà organitzada al voltant dels aspectes: la vila d'Esparreguera, quadre de la Passió; història de quatre segles de la Passió d'Esparreguera; la Passió avui com a mitjà d'interès informatiu i la

Passió com a centre de la dinàmica cultural d'Esparreguera.

L'Ajuntament de Barcelona vol passar el metro a l'Estat

Oficialment, l'Ajuntament de Barcelona decidí no acceptar la proposta del Govern respecte l'equiparació del metro de Barcelona amb el de Madrid. Paral·lelament, s'encarrega a la Companyia els estudis oportuns per a sol·licitar, si fos necessari, la suspensió de pagaments, l'entrega del metro a l'Estat i, en conseqüència, la intervenció de l'Administració central en l'empresa.

ESPANYA

El divorci pot afectar un milió de famílies

Segons el ministre de Justícia, l'entrada en vigor de la llei del divorci que ara s'està tramitant al Senat, afectarà un milió de famílies en el qual hi ha parelles que volen separar-se. D'altra banda el ministre reconegué que l'Estat espanyol és el país d'Europa en el que més han augmentat les relacions extramatrimonials.

Supressió del Patronat de la Dona

Amb l'aprovació de la nova llei de protecció de menors, desapareixerà el "Patronato de Protección de la Mujer". Aquesta institució creada amb el franquisme avui sembla superada i les seves funcions i institucions no desapareixeran sinó que es reorganitzaran i seran traspasades a l'Obra de protecció de menors i amb un caràcter més europeu.

S'acaba el monopoli de les "Hoja del Lunes"

Per 210 vots a favor, 9 en contra i 10 abstencions, fonamentalment de Coalición Democrática (CD), s'aprovà la presa de consideració d'una proposició de llei socialista sobre la llibertat d'edició d'impressos periòdics sense limitació de dates. La proposició s'encamina a permetre la lliure compareixença els dilluns, dels diaris d'empreses privades com les "Hojas" de les associacions de la premsa espanyola.

L'Ajuntament d'Oviedo tallarà l'aigua al governador

La Comissió municipal permanent de l'Ajuntament d'Oviedo decidí tallar el subministre d'aigua potable al Govern Civil fins que aquest organisme no aboní la quantitat de 276.437 pessetes, corresponent als deutes en rebuts dels anys 1978, 79 i 80. Es dona el cas que el governador civil d'Astúries, José Fernández Díaz es troba a Mèxic.

Se subasta l'ex-premsa del Movimiento

Amb els vots en contra dels socialistes i comunistes la comissió de Cultura del Congrés dels diputats ha aprovat l'admissió a tràmit del projecte de llei de supressió de l'"organisme autònom mitjans de comunicació de l'Estat". En aquest sentit, la totalitat dels béns de l'organisme autò-

nom mitjans de comunicació social de l'Estat, menys el diari "Pueblo" aniran a pública subasta, amb la condició que l'expremsa del Movimiento no podrà ser adquirida per organismes públics.

El 90% dels alumnes de les Illes Balears aprenen català

Prop del 90% dels alumnes de les Illes aprenen català en compliment del decret de bilingüisme segons el resultat d'una enquesta efectuada pel Consell General Interinsular. La mostra entrevistada abasta el 75% de la població escolar referida a preescolar, EGB, BUP, COU i Formació Professional. Pel que fa als centres on no s'imparteix, es fa constar que tenen la intenció d'incorporar-lo en el futur.

en la cria de bestiar, amb l'excepció d'algunes per a fins terapèutics. S'ha de dir que des del passat mes de setembre l'"Oficina Europea de Unions de Consumidors" (BEUC) desencadenà una campanya antihormones que féu descendir el consum de carns fins a un 30%.

Un altre pres de l'IRA proper a la mort

Raymond McCreesh, un altre dels vaguistes de la fam de l'IRA a Irlanda del Nord rebé, diumenge, els darrers auxilis espirituals. Aquest altre vaguista porta 57 dies de dejuni i podria molt ben ser el tercer dels presos de l'Exèrcit Republicà Irlandès que mor en aquesta quinzena a Irlanda del Nord per vaga de la fam.

Imminent enfrontament Israel-Síria

Un portahelicòpters soviètic i un portaavions dels EUA naveguen no gaire lluny de les costes del Líban mentre dos altres vaixells de guerra americans, en missió de rutina, es troben prop del port israelià de Haifa. Després de dues setmanes d'haver-se iniciat la crisi sírio-israeliana, a conseqüència de l'emplaçament a la regió libanesa de la Bekaa de les bateries "Sam-6" i "Sam-2", perdura la incertesa sobre quin serà el resultat de la meditació diplomàtica de Philip Habib enviat pel president Reagan a les capitals de l'Orient Mitjà.

MÓN

La CEE prohibeix utilitzar hormones en el bestiar

El Consell de Ministres de la CEE ha adoptat la decisió jurídica de prohibir completament la utilització d'hormones naturals i artificials indistintament

Punt de vista

Un altre Premi d'Honor

Per tretzena vegada ha estat atorgat el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, guardó que, des de 1969 ençà, distingeix cada any una personalitat destacada de la cultura catalana, de la qual hom subratlla, a la vegada, la importància de la seva obra escrita en català i l'exemplaritat de la seva actuació. Enguany, per decisió del jurat, aquest "honor" ha recaigut en Josep Maria de Casacuberta, erudit i editor, membre de l'Institut d'Estudis Catalans: nascut en 1897, des de 1921, és a dir, tot just acabada la seva formació, ha viscut constantment i infadigable al peu del canó de la lluita per la recatalanització de Catalunya. Cal meditar en el sentit d'aquest guardó, que és el gran guardó de Catalunya, perquè aquests fets col·lectius no es produeixen mai per casualitat. El Premi d'Honor va néixer en plena resistència contra la dictadura i era, aleshores, tant un estímul com una part d'aquesta lluita. Assolida la normalitat democràtica, però, el guardó ha continuat dempeus, ja que la seva funció continua plena de sentit. El Premi és un reconeixement de mèrits, però, a la vegada, és un toc d'atenció. I és just de continuar fent públicament aquests reconeixements, de la mateixa manera que és bo que la nostra societat, tot i que només sigui un moment, es deturi i mediti sobre el que es fa i n'assenyali fites destacades. Les característiques del Premi, a partir de les seves bases i a través del que ha estat la seva pràctica, són: 1) Atenció a tota la cultura catalana més enllà de les divisions administratives. 2) Dedicació a altres especialitats que les lingüístico-literàries. 3) Predilecció, ben comprensible, per personalitats d'edat avançada. 4) Atenció dominant, també explicable, a la literatura. Aquestes característiques, imposades o elegides, ajuden a configurar la imatge general del guardó, que és —i cal celebrar-ho— d'una visió generosa i integradora. No cal dir, però, que una distinció d'aquesta mena és més pròpia d'una corporació de govern que no pas d'una entitat privada —en aquest cas, Omnium Cultural—, però aquesta afirmació clara no pot fer-se oblidant-ne la història: la funció de suplència d'Omnium Cultural fou clara al seu moment i, a hores d'ara, el guardó té el seu crèdit, el seu prestigi i la seva història, mèrits que, lògicament, cal baratar d'una forma barroera. El Premi d'Honor continua essent una realitat important, però, a la vegada, de forma indubtable, és llegat d'una situació històrica superada. El canvi de la situació, però, no suposa la recuperació de les nafres que causà: el Premi d'Honor ho recorda i, subsidiàriament, ens fa una altre servei.

Josep Faulí

Butlleta de subscripció

Desitjo subscriure'm/renovar la meua subscripció a CATALUNYA CRISTIANA

Nom i cognoms.....

Adreça..... Població.....

D.P.....

Trameto les 1.500 ptés. per gir postal.

Incloc un taló barrat per aquest import.

Prego al Banc/Caixa.....

Agència.....

que se serveixi domiciliari aquest pagament anual, fins a nova ordre, en la meua llibreta/compte n.º.....

Lloc..... Data.....

Signatura.....

Envieu aquesta butlleta a:
CATALUNYA CRISTIANA, València 244. Barna-7.

"Al servei de l'home"

EL COLLELL — Més de 1.200 adolescents (Hora-3), joves (Hora-6) i adults (Hora-9), provinents d'arreu de Catalunya i Andorra, s'aplegaren al santuari del Collell (Girona) des de la tarda de divendres 1 de maig, fins a la tarda de diumenge, dia 3, per conuiu, reflexionar, expressar-se, celebrar la fe i manifestar el seu sentit de festa.

El lema de la trobada ("AL SERVEI DE L'HOME") sintetitza el contingut i el significat de la tasca realitzada: volíem aprofundir i manifestar la nostra opció, com a persones i com a moviment, de servei a l'home concret, al País i a l'Església.

Com a treball preparatori de la trobada, tots els grups van fer una descoberta de la problemàtica del seu poble o barri, recollint-la en un dossier que entregaven a l'arribada.

Divendres, després de fer la presentació de l'encontre, tingué lloc una impressionant "manifestació de la realitat" en la qual els diversos grups

expressaren, per mitjà de pancartes i crits, la seva crítica a una societat deshumanitzada i el seu esperit de solidaritat, participació i defensa de la persona. La trobada, doncs, començava partint de la situació real en què ens trobàvem els participants, davant la qual, com a cristians, tenim una paraula alliberadora i transformadora a dir. Aquella nit, un grup de Manresa representà un muntatge escènic que, partint de l'antigènesi, criticava les actituds de fons que porten el món a la seva autodestrucció, bo i oposant-hi l'alternativa cristiana.

Dissabte, cada branca reflexionà, al seu nivell, sobre les actituds bàsiques que configuren una opció decidida de "servei a l'home". Els adolescents d'Hora-3 ho feren passant per quatre tallers d'aprofundiment, cada un dels quals mostrava dues actituds contraposades: conformisme-iniciativa, desencís-il·lusió, indiferència-militància i idea-

lisme-realisme. Dedicaren la tarda a la interiorització: a partir d'un muntatge audiovisual i de la reflexió d'un text, cadascú, personalment, en grup o parlant amb algun consiliari, aprofundí la vida i el missatge del Crist.

Els joves d'Hora-3 emmarcaren la seva feina en una tècnica que afavorí molt la creativitat i la comunicació: es tractava del congrés constituent d'un nou partit ("Unió de Pallassos Cristians"). En un clima festiu, però seriós, van treballar les sis comissions preparatòries del "congrés general": "ideologia" (fonamentació evangèlica), "metodologia" (veure-jutjar-

interioritzar-actuar), "formació de militants" (procés de maduració), "propaganda" (testimoni de la pròpia vida), "estratègia i tàctica" (prioritats en el compromís i passos concrets) i "interiorització" (de cara a un compromís profund i ple). A la tarda tingué lloc el "congrés general", en el qual cada comissió comunicà el treball fet, tant de forma teòrica com vivencial i creativa. Després es deixà una bona estona perquè cadascú, personalment o en petits grups, fes una síntesi personalitzada de la feina feta durant tot el dia. Hi havia un recó de pregària permanent a disposició de tots els participants de la trobada.

Els adults d'Hora-9 dediquen el matí del dissabte a compartir les actituds que cadascú adoptava davant dels diversos ambients en què vivia. A la tarda basaren el treball en la tècnica del "telegrama": ens havíem segregat totes les bíblies de món i cadascú havia de redactar un telegrama, bo i descrivint tant el remitent com el destinatari, en el qual comunicàssim sintèticament el nucli del missatge cristià. Aquesta tècnica afavorí molt la comunicació.

Fou aquella tarda del dissabte quan ens caigué a sobre un aiguat que inundà la major part de les 200 tendes plantades. Aquest fet, que podria

Invitació a la trobada

AMICS que heu vingut de tots els pobles i ciutats del País: sigueu benvinguts. Jo us desitjo una bona estada. Jo us desitjo que, un cop més, aquesta setena trobada general sigui per a tots nosaltres un moment intens de retrobar-nos els amics de sempre i de conèixer els nous amics; per fer Amistat i País, per celebrar la fe i, per la fe i l'amistat, sentir-nos església. Jo avui us invito a refermar la nostra voluntat d'imaginar i de construir, ni que sigui per unes hores, i a tall d'assaig general, un món diferent: en el descans i la joia de viure; en la reflexió i la interiorització en el compromís i la programació de futur.

Tots sabem molt bé perquè tants amics ens hem reunit avui aquí; el nostre lema ens ho indica: per construir el món nou que somniem, ens fixem un únic principi: AL SERVEI DE L'HOME.

AL SERVEI DE L'HOME. No volem ni arquitectes, ni polítics, ni tecnòcrates, ni financers, ni juristes. Amb homes de bona voluntat n'hi ha prou. Ho farem senzillament, amicalment, sincerament. La nostra constitució tindrà solament dos articles: el SERVEI i l'HOME.

AL SERVEI: El nostre servei serà gratuït, cordial, sense esperar res a canvi i fet a tots. Farem el servei com a norma de vida, en lloc de competir, ex-

plotar, enganyar o robar. Farem el servei no precisament als més rics, als més savis o als més poderosos, sinó als infants tots; als joves que cerquen la llum en la fosca; als adults desenganyats de la seva lluita; als marcats per l'explotació, la llei del silenci, la incultura o l'atur; als vells abandonats. Farem el nostre servei amb el somriure als llavis, amb el cor ple de l'Esperit i amb les mans actives i disponibles. Ho farem com ho va fer Jesús de Natzaret.

DE L'HOME: Refusarem el tipus d'home i de dona que tot sovint veiem a tot arreu: l'home de l'anti-creació

Afirmem un nou tipus d'home i de dona; un home i una dona amics i germans, moguts per unes relacions humanes i sinceres; sense violències, ni venjances, ni càlculs egoistes. Un home i una dona que, cadascú segons la seva manera de ser i de fer, cerquin la vida integral, la del cos, la del cor i la de l'esperit, i les defensin totes tres amb el mateix aferrament. Un home i una dona igualment responsables per a exigir un "stop" a tots els culpables que el món es desfaci en cada riu contaminat, en cada bosc cremat, en cada barriada inhabitable, en cada nen mort de fam, en cada atac terrorista, en cada nou tanc fabricat i en cada nova guerra provocada...
Pere Codinachs

"Fidels per sempre..."

Amics:

D'antuvi, voldria dir-vos amb tota sinceritat que avui, entre vosaltres, m'hi trobo bé, em sento com un més de la colla. Podria ser altramet en participar en la trobada general d'un moviment que té com a un dels seus eixos definitoris el d'estar "al servei del país"?

De la mateixa manera, suposo que tots haureu trobat ben natural que avui sigui aquí amb vosaltres el Director General de Joventut de la Generalitat. Quin significat té això?

En primer lloc, fer palès el meu suport a la tasca que tots plegats porteu a terme, i compartir aquests objectius. Avui, un dels grans anhels dels homes, de tots els homes de bona voluntat, és el d'assolir una vida humana que sigui digna de tal nom.

Tanmateix, mai no defugirem prou el risc de fer d'aquestes paraules uns grans principis consoladors, però sense contingut real. Sempre que això ens succeixi, serà per haver oblidat un fet cabdal: la vida dels homes només és plena, només obté el seu sentit, quan és una vida arrelada, quan és una vida vinculada i compromesa amb els homes del nostre voltant. En altres paraules, per a nosaltres,

catalans, aquesta meravellosa aventura personal que és créixer i prògressar només es realitza amb plenitud quan s'emmarca en el creixement i el progrés de la nostra terra, Catalunya.

En definitiva, nosaltres vivim un moment del que Salvador Espriu anomenà "el mil·lenari pas de les generacions". I és bo que en siguem conscients d'això.

Perquè el nostre país és fruit de moltes generacions de catalans que no han negligit aquesta voluntat de ser-ho. I de ser-ho plenament. Cada generació ho farà seguint el seu tarannà, responent a les demandes de l'època, atenta a les situacions noves que la història ens va oferint. Però en aquesta possible diversitat, és honesta i veritable, s'hi manifestarà concretament allò que aferma la nostra voluntat de ser catalans. De ser-ho compromesament, de ser-ho arreladament. Sense imposicions però també sense submissions.

Però això no és fàcil, demana que cadascú, des del seu lloc concret, afermi aquesta convicció i treballi per tal de realitzar-la. Prou sabem que és il·lusori esperar que les diverses generacions repeteixin l'una el que ha fet l'altra, que reproduïxin el camí de l'anterior. Però si, en

canvi, que hem d'esforçar-nos i exigir-nos, que allò que fem sigui el testimoni d'un servei de l'home, d'una voluntat de no perdre ni deixar-se arrabassar aquesta nostra identitat social col·lectiva.

Un instrument molt important perquè aquests objectius puguin realitzar-se és el Consell Nacional de la Joventut de Catalunya. El CNJC, dins del seu àmbit de competències, ha de possibilitar que totes les associacions, grups i moviments juvenils de Catalunya puguin participar i, alhora, totes les associacions haurien de ser-hi activament presents.

Això a mi em sembla evident dir-ho avui, perquè tots sabem prou bé que en aquest país hi ha una llarga tradició eclesial de presència compromesa per a fer de Catalunya una terra amb identitat. I aquesta tradició, permeteu-me dir-vos-ho, també és vostra, una tradició que ha fet dels moviments d'Església entitats significatives, justament perquè han realitzat un servei a Catalunya des de la seva pròpia identitat.

En aquesta línia, voldria subratllar un altre aspecte important. Els moviments d'Església són, i poden ser, una escola de convivència i de pluralisme. Un

Barcelona

Teatre

Fundació Miró: Durant tot el mes de maig, dissabtes a les 5,30 i diumenges a les 1,30 i una, representació de "La blancarosa sirena de la mar blava", per la Companyia de Teatre del Confetti. Farsa amb aventures de pirates i princeses. Molt aconsellable i divertida entre els 9 i els 13 anys. Entrada 150 pessetes.

Lluïsos de Gràcia: Plaça del Nord, 7. Durant tot el mes, dissabtes i diumenges a les 5,30 de la tarda, representació de l'obra "Kikirikiste", de Paul Maar. Una obra que ens demostra la importància de l'amistat. Adequada entre els 8 i els 13 anys.

Turó Parc: Tots els diumenges a les 12,30, actuació dels Titelles Anglès, titelles i pallassos.

Casal Claret: Nàpols, 350. Diumenge a les 12 del matí, representació de titelles. A les 6 de la tarda i a càrrec del grup juvenil del Casal, representació de la divertida obra "Les aventures d'en Massagran". Molt recomanable.

Animació cultural

A la zona Franca, dissabte a la tarda, el teatre d'ombres La Bombeta. Una bonica representació d'ombres xinesques.

Comarques

Dissabte

Mirasol: A la tarda, actuació dels titelles Badabadoc.

Linyola: A la tarda, actuació dels Falcons de Vilafranca.

Diumenge

Cerdanyola: Al matí, a la plaça Abat Oliva, representació de petits contes a càrrec del Teatre de l'Estanador.

Vic: Al col·legi Sagrat Cor, al matí, cançons populars amb Angel Daban.

Paüls: A les 7 del vespre, represen-

tació de titelles i cançons amb la Cia. Infima la Puça.

Sarrià de Ter: A les 6 de la tarda, ball popular amb l'Orquestrina Galana.

Manresa: A les 11 del matí, des de l'Ajuntament, cercavila amb Tripijoc i cançons populars amb el grup Ara va de bo.

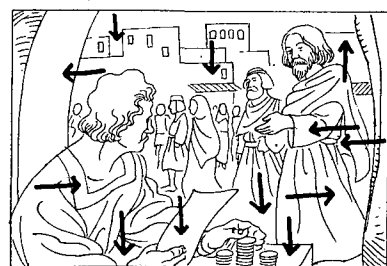
Caldes de Malavella: Al Casal, a les 5,30 de la tarda, representació de l'obra "El vaixell pirata", pel grup La Capsa Màgica.

Olot: Al Parc Nou, a les 5 de la tarda, Festa de la Primavera amb: l'Orquestrina Immamarramon; representació de l'espectacle de varietats "Grimècia", a càrrec de la companyia de titelles i saltimbanquis L'Estaquirot: (Rialles).

Terrassa: Al parc de Vallparadis, durant tot el dia, a partir de les 11 del matí, aplec final de temporada, amb cercaviles amb els grups Cumatrenbumsa i El Setrill. Representació de l'espectacle "Rampells de rampa" amb el grup Pa de ral. Animació amb El Càntir. A la tarda, ball i danses amb l'Orquestra Mandarin.

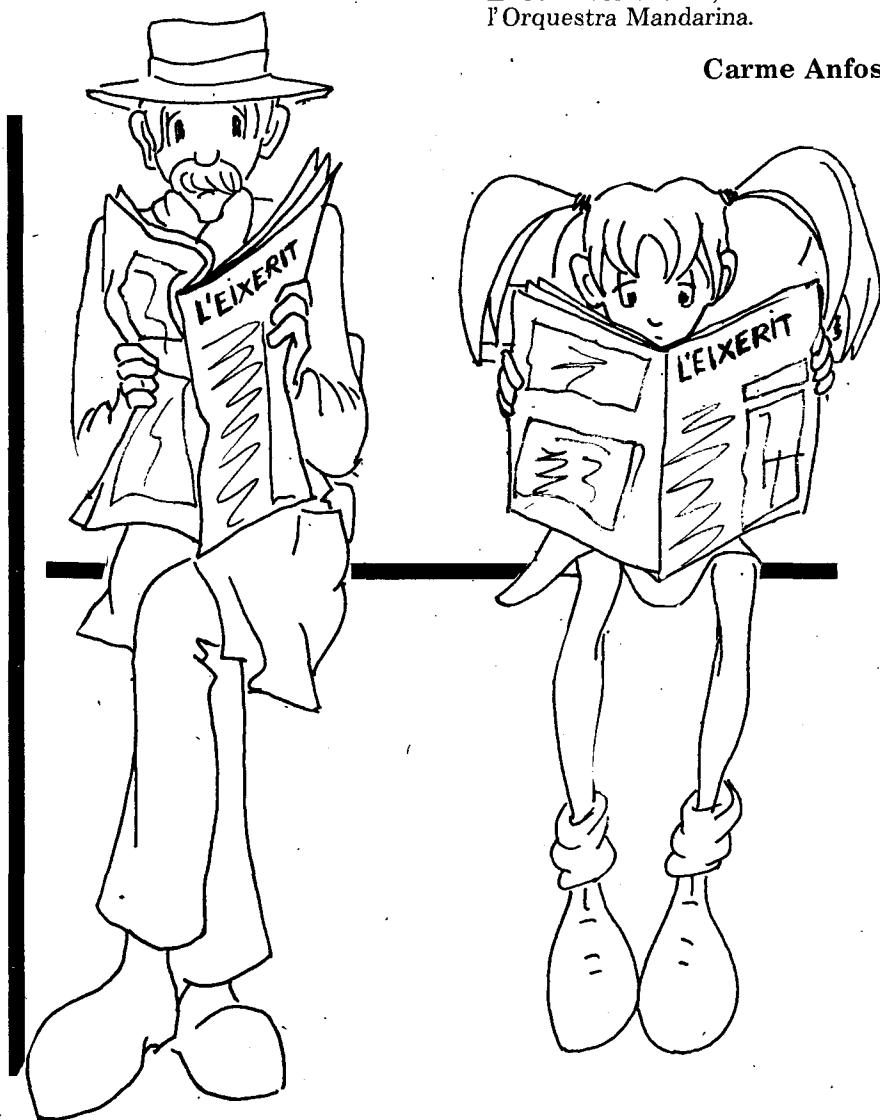
Carme Anfosso

SOLUCIÓ

—Els nou noms: Marroc, Algèria, Libèria, Etiòpia, Sudàn, Senegal, Kenya, Uganda, Libia.

—El verset: "Molts vindran valent-se del meu nom, i diràn: Sóc jo, i enganyaran molta gent. Mc, XIII, VI.

En pepet elefantet

BERNÀ

La Ciutat, el Poble, la Comarca

EN PERE CAULA I EN LLÚPIA PREPAREN EL COP

PERE, AQUEST MAS NO DONA PER A TANT... EM PENSO QUE NO ARRIBARÀ PER A TOTS DOS.

JO NOMÉS VULL ELS CAVALLS I FER-LOS UN ESCARMENT. LA RESTA TE LA DEIXO... EM POTS BEN CREURE

ESTIC FART DE LES TEVES JUGADETES... NO EM VULL EXPOSAR PER A RES.

DONC, SEU ALLÀ I MIRA! JA M'HO FARE SOL I QUAN ACABI VENS I TRIES. REMALEIT DESCONFAT DEL DIMONI!

DONCS, AU! FES-HO! JO, DRET ACÍ, HO CONTEMPLARE.

NO ET NECESSITO. M'HO FARE SOL!!

NO LI HE PICAT L'AMOR PROPÍ... EL MOLT MURRI!

SEMPRE QUE TREBALLEM JUNTS FAN LA MATEIXA COMÈDIA ... PFFF...

PERE! ENCARA EM DEUS LA MEVA PART DE LES CINQ OPERACIONS ÚLTIMES... LA MEVA GENT... ESTÀ QUE BOTA...

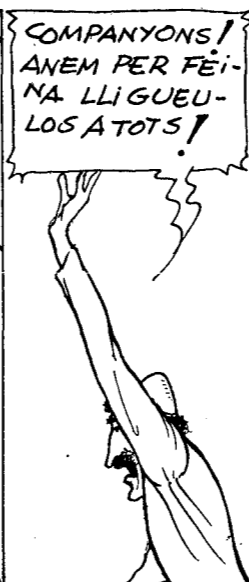
I QUAN ES POSEN D'ACORD JA ELS HA PAS-SAT L'OCA SÍO.

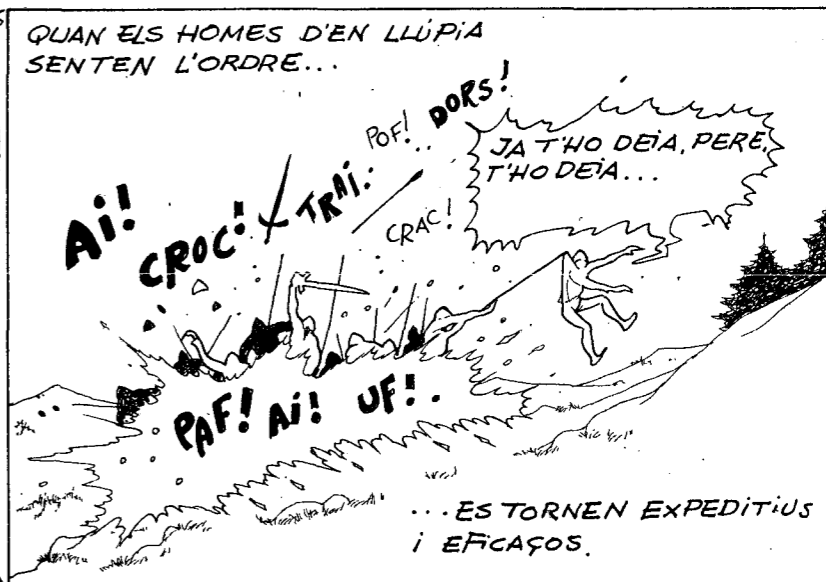
NO DISCUTIM MÉS JO NOMÉS VULL VENJANÇA I CAVAUS... LA RESTA, TEU, TU MANES.

AIXÒ ÉS EL QUE VOLDRIES, EH MACO? QUE A SOBRE ET FES LA FEINA... BERGANTOT... QUE ETS UN BERGANTOT...

COMPANYONS! ANEM PER FEINA LLIGUEU-LOS A TOTS!

QUAN ELS HOMES D'EN LLÚPIA SENTEN L'ORDRE...

Ai! CROC! TRAI! PAF! Ai! UF! POF! DORS! CRAC! JA T'HO DEIA, PERE, T'HO DEIA...

...ES TORNEN EXPEDITIUS I EFICACOS.

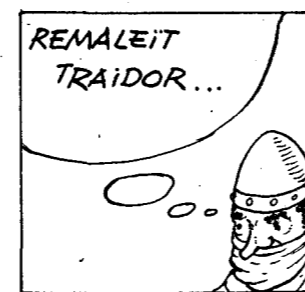
I ELS D'EN PERE CAULA...

A REVEURE PERE. JA ET PORTAREM LES SOBRES.

...ES QUEDEN SORPRESOS, ASTORATS... I LLIGATS.

VA'NOIS! ULL VIU I AVANT. LA PARTIDA ÉS NOSTRA... FINS FUGIREM A CAVALL.

REMALEIT TRAIIDOR...

SI EM POGUÉS DESLLIGAR...

SEMBLA QUE LA PUC SEGAR FREGANT

ELS PASSAREM PER DAVANT A CAVALL... JA, JA!

EN EL FONS EN PERE CAULA ÉS UN BON MINYO...

ALMAS SEMBLA QUE HI HA MOVIMENT... SI HI HA VIGILÀNCIA... CAL NO BADAR!

T'AGRADA FER NINOTS?

Envieu-los a "CATALUNYA CRISTIANA" "L'EIXERIT" València 244, Barcelona (7) Indicant: nom, cognoms, edat i adreça.

AMOR.— L'amor és la base de l'Aliança de Jahvé amb el seu poble. l'amor és l'origen de la salvació en Jesucrist (Jn. 3,16). És l'únic camí per a la vida. És el manament nou del Senyor (Jn. 13,34), fins i tot per qui no sentim simpatia natural. Donar la vida per l'amic (Jn. 15,13) i per l'enemic (Mt. 5,43) és la prova màxima d'amor. És el camí que ens porta a la vida eterna. Aquesta prova, Jesús ens la va donar.

El signe d'aquest amor és l'actitud de servei, demanada a tots, i especialment als servidors de la comunitat cristiana (bisbes, preveres, etc.). L'àgape era l'àpat en comú dels primers cristians; avui en diem Eucaristia, signe d'amor i de unitat. Sant Pau cantà l'amor cristià en un bell himne inspirat, que les Santes Lletres ens conserven (I Cor.13).

ANGEL.— Esser espiritual, missatger de Déu. D'aquí ve el seu nom d'àngel, que vol dir enviat. En l'Antic Testament són nombroses les actuacions dels àngels; una de les més característiques és la de Rafael en el llibre de Tobies. En el Nou Testament hom hi veu una actuació nombrosa dels àngels, especialment en les escenes de la infància de Jesús a Lluç, i a l'Apocalipsi de Joan. Sols sabem el nom de tres àngels: Miquel, Rafael i Gabriel.

ANNA.— Paraula semita que vol dir "gràcia, do". Així Anníbal, nom també semita, vol dir "do de Baal". Anna és nom de dona a Israel, i freqüent en la Bíblia. Alguns escrits posteriors donen també el nom d'Anna a la mare de la Mare de Déu, Maria de Natzaret.

ANYELL.— L'animal més preuat de tots els ramats antics. Al poble hebreu, que fou milers d'anys pastorívol, l'anyell tingué una importància capital. Servia pels sacrificis, els banquets, i fins i tot, el comerç com a moneda d'aquells temps en què no hi havia moneda ("pecunia" vol dir ramada). El mot Anyell té una gran simbologia en Joan Baptista "l'Anyell de Déu que lleva el pecat del món", recordant l'anyell expiatori de l'Antiga Aliança. Sacrificis famosos d'anyells són els d'Abel, d'Abraham, etc.

APOSTOL.— Nom que van rebre els deixebles de Jesús, i que vol dir "enviat". El Nou Testament repeteix amb freqüència el nom dels 12: Pere i Andreu, Jaume i Joan, Felip i Bartomeu, Tomàs i Mateu, Jaume i Tadeu, Simó i Judes, l'Isariot, aquell qui el va traïr. També Pau i Bernabé hi són anomenats apòstols.

ARCA DE L'ALIANÇA.— Caixa de bona fusta aromàtica, amb tapa plana, i tota coberta d'or. Dos querubins en actitud d'adoració i dues vares per portar-la completaven aquest primitiu "objecte de culte" d'Israel. L'Arca de l'Aliança guardava les dues pedres del Sinaí, que la posteritat anomenà les taules de la Llei; la vara florida d'Aaron, germà de Moisès i cap de la tribu dels levites, això és, dels destinats per naixença a cuidar del culte de Déu; i una resta del manà, l'aliment miraculosament trobat al desert quan el poble es moria de fam. L'Arca de l'Aliança era com el signe visible de la presència i de la protecció de Déu enmig del seu poble peregrinat pel desert. Més tard David la traslladà a Jerusalem, on fou el centre del Temple que aixecà son fill Salomó, guardada com era al Sant dels Sants. Fou destruïda l'any 587 abans de J.C., quan Senaquerib cremà el Temple i destruï les muralles de Jerusalem.

L'EIXERIT

SUPLEMENT INFANTIL DE "CATALUNYA CRISTIANA"

LA GERMANA NEUS "SUPER-SISTER"

Un Patafi

— Això és un patafi!
— I, què és un "patafi"?
— Una cosa mal feta.
— Sí, senyor. Doncs cregui que jo ho volia fer bé.

— Doncs ho has fet força malament. De les deu preguntes de la "prova", quatre estan malament del tot, dues són mitges respostes i quatre estan bé. Tot plegat un patafi. Quan vàreuig explicar aquest tema devies estar discret. I després devies estudiar ben poc.

— Es que... fa tres mesos vàreuig tenir la grip.

— Sí, però, aquests temes els vam explicar fa un mes, i aleshores, tenies salut per donar i per vendre.

— Es que... el Florenci...

— Ara no en parlem d'en Florenci. Parlem de tu. Ja saps que no m'agrada que em vingueu amb històries. No està bé carregar als altres les pròpies culpes.

— Sí, però, quatre estan bé, veritat? I les dues respostes a mitges ja en fan una de bona, oi?

— Mira, Eixerit, les coses s'han de fer bé, bé. El que us he preguntat podieu contestar-ho perfectament després de les explicacions a classe i de les hores d'estudi. Vés al teu lloc, i procura estar atent.

— Mare, em sembla que el "profe" de "mates" s'ha enfadat.

— Ah sí? Amb qui s'ha enfadat? Ja en deueu haver fet alguna.

— Hem fet una prova.

— A tu, com t'ha anat?

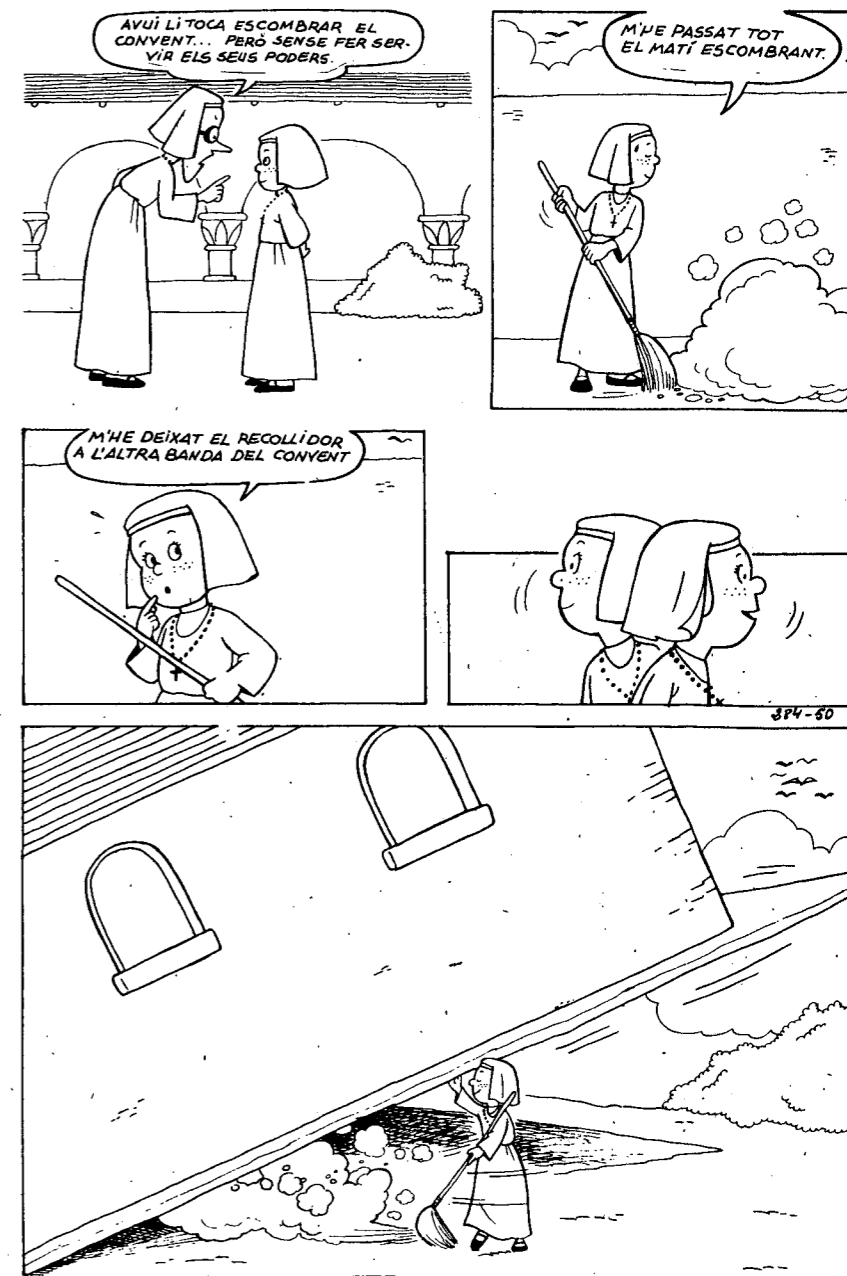
— Un troç bé, un altre mig bé i l'altre malament.

— I què t'ha dit el senyor professor?

— Que era un patafi. Però es que jo no sabia què era un patafi.

— Noï, doncs que si que anem bé. Vés-te quedant com un badoç mirant la "tele", que t'hauràs de passar l'estiu estudiant.

— Des d'aquest moment declaro la guerra als patafis.

Introducció a la Gramàtica

SEGONA PART

noves del poble. Digueu-nos per què heu vingut. Elegiren un nou president. Escrivim una lletra al nostre pare, etc.

En la primera frase, per exemple, el subjecte serà la persona, animal o cosa de què parlem: l'avió, l'ocell, etcètera. En la segona: els companys, les llibres, etc. Però si no podem posar un subjecte concret, gairebé sempre n'hi podrem posar un de general, a base d'un pronom. Podrem dir: Ell o ella volava per la ciutat. Ells o elles van venir corrent. Vosaltres, digueu-nos per què heu vingut. Ells o elles elegiren un nou president. Nosaltres escrivim una lletra al nostre pare.

El pronoms que fan de subjecte, són: Jo, tu, ell o ella, nosaltres, vosaltres, ells o elles. S'anomenen pronoms personals forts.

També poden fer de subjecte altres pronoms. Per exemple: Algú volava per damunt de la ciutat. Aquests van venir corrent. Els nostres elegiren un altre president.

EXERCICIS.— 1. Poseu pronoms personals forts que facin de subjecte a les frases que segueixen: De tant en tant donàvem algun cop de rem per canviar de lloc. Em tocà el braç. No crec haver fruit mai d'una alegria més pura. Corriem de dret cap a un penyal. Al cap de mitja hora vingueren de la platja. S'enfonçava en la cloterada. Dormíem descansadament. Poca estona vaig concedir al descans.

EXERCICI.— 2. Poseu com a subjecte de les frases següents, pronoms que no siguin pronoms personals forts: Era un llagut sense veles. Amb el cap jup es va

anar acostant. Va atansant-se a pleret a pleret. No ha estat res. Restà esporuguida dintre la cambra. No m'agraden. Es més bonic que el teu. No mereix l'amistat de les persones honestes. Es pensava que no seria res.

TEMA 32 (Conversió de frases en proposicions. Les frases impersonals)

A vegades el subjecte és difícil de precisar. Si diem, per exemple: Neda, no costarà gaire d'imaginar qui neda: el noi, el peix, la nena, etc.

El mateix ens passarà si diem els mots: És tota blanca. Llavors serà la casa, la vela, la flor, etc.

En canvi, si diem: plou: Qui o què serà el subjecte? El mateix passarà si diem: Hi ha un senyor.

En Gramàtica es sol dir que aquesta mena de proposicions manquen de subjecte. S'anomenen proposicions impersonals i els verbs que les componen també s'anomenen impersonals.

Amb tot, nosaltres hem de partir del criteri que sempre que es parla hi ha d'haver un subjecte, perquè sempre que pensem o parlem hi ha alguna cosa que ens mou a pensar o a parlar. Aquesta cosa, doncs, serà el subjecte.

Quan diem: plou, la cosa que ens mou a parlar és la manera com se'ns presenta el temps al moment present. Si el moment present l'expressem pel mot: ara, aquest mot ara és pròpiament el subjecte.

Si diem: Al jardí hi ha una nena, el subjecte serà

Les històries de l'avi Pep

El soldadet del sarró (2)

(Rondalla popular recollida per en Joan Amades)

Tota aquesta dimoniada que es fiqui dins el sarró.

En un moment tots els dimonis, vulgues que no, amb el dimoniot més gran al davant es van ficar dins del sarró amb un aiguabarreig de cues, de potes i de banyes que no hi havia qui fos capaç de desembolicar-los ni d'entendre's. El soldadet, amb tota tranquil·litat, es va carregar el sarró al coll i se'n va anar a casa del ferrer:

— Escolteu, bon home, feu-me una bona escaldada i una bona mallada a aquest sarró, però que sigui forta i ben completa.

— Descansa, soldadet, que no et queixaràs de la meva feina.

I el ferrer va tirar el sarró al foc de la fornal. I quan li va semblar que estava prou escaldat el posà damunt de l'enclusa i amb els malls més grossos ell i tots els fadrins comencen a mallar, i cop de mall va i cop de mall ve, i vinga a picar i més i remès i tornem-hi que encara no n'hi ha prou; i juli que ara va de bo; i alça que toca a terra i cops i més cops. I tota la dimoniada no en vulgueu de grinyols i d'esgarips i de garranyus i de garranyaus i d'esbalecs i d'espaternecs. I quan el cor els va haver dit prou van preguntar al soldadet:

— Què us sembla, està bé?

— Ja podeu tornar a començar, ja.

I el ferrer i els seus fadrins tornem-hi que no ha estat res, i van repicar-los set hores seguides, fins que el soldadet, per por que el sarró no se li empudegués de sofre, va dir:

— Bé, n'hi ha prou.

I va buidar el sarró enmig del carrer. No va sortir cap dimoni sencer. Tots anaven camatrencats, escuats, bànyaaixafats, capbadats, braçospatllats, i, després que van haver fugit tots com un llamp, els uns

per aquí, els altres per allà, van restar allí terra tot un munt de cues, potes, nassos, banyes, pelots i borrim, closques de cap, braços i altres desferres de dimoni que feien un munt que no l'hauria saltat l'home més saltador.

Aquella bona dona va agrair molt al soldadet el favor que li havia fet i sempre més va poder viure tranquil·la a casa seva.

El soldadet va seguir la seva via, quan heus aquí que va veure tota una gran munió de gent que parlaven i conversaven i tot eren xius-xius i enraonaments a cau d'orella. Ell que sí, que va procurar saber què passava, i una velleta, velleta, li va dir:

— Calla, soldadet, que al nostre senyor rei n'hi passa una com un cove. Per poder guanyar aquella guerra tan forta a la que tu també habies d'anar, es va donar al dimoni i avui s'escau just el dia que acaba el pacte; el dimoni ha de venir a emportar-se'n el nostre rei i pots comptar quina consternació hi ha per a tot arreu.

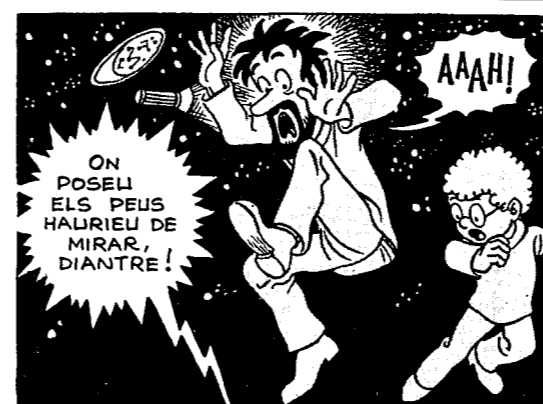
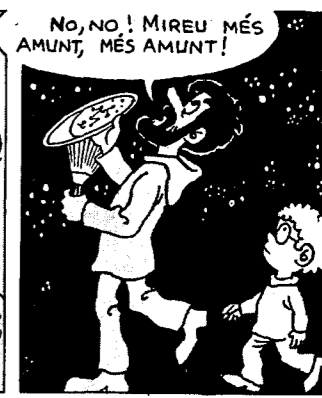
— Si és per això, que tothom torni a l'alegria, que del dimoni ja me'n cuidaré jo.

— Sant cristià, però ja saps el que dius?

— Res. Ara mateix me'n vaig a trobar el rei, i tot corre a compte meu.

Sense perdre temps, el soldadet se'n va a la casa del rei i li fa passar avís que si vol, ell, que és molt amic del dimoni, li saldarà el deute que tenen. Quan el rei ho va sentir, ja ho crec que desseguida va manar que el portessin a la seva presència. Però

La familia Moixó

Sopa de lletres

LLAIPOITEAV
ORSELSJUSTO
LIBERIASREE
ASPLANDIRAT
GAISEDOHRNP
ECLOMELSOLI
NERGNELR AEG
EGENEDEYLE
SSGEURPANRE
MAIREGINETX
IINIXLIAKII

Els errors a dotzenes

Buscar el nom de nou països africans, el nom dels quals contingui l'etra E. Amb les lletres restants trobareu un verset de l'Evangelí, amb la cita on es troba.

Aquesta Edició de L'EIXERIT ha estat patrocinada per:

Aliments frescos i naturals

e”

haver constituït un greu entrebanc en la marxa de la trobada, es pogué superar gràcies a un gran esforç de serenitat, solidaritat i disciplina per part de tots: participants, caps, organitzadors i responsables del Collell.

Els moments de tensió i preocupació no impediren de realitzar un dels actes centrals de la trobada: l'eucaristia. Fou un reviu de la pasqua en un clima de joia, a voltes expressada en aplaudiments vibrants. Va ser presidida pel coordinador general del moviment (Pere Codinachs) i concelebrada per una quinzena de consiliaris. Al final es varen llegir unes paraules escrites pel Sr. Bisbe de Girona,

monsenyor Camprodon. Mn. Reixach, director del Collell, per acabar, amb to càlid, ens féu adonar de la presència de la Mare de Déu entre nosaltres.

Diuenge al matí, cada branca revisà la seva marxa amb projecció de futur i, després, tingué lloc la gran Festa Major, ja sota un sol esplèndid. El "llibret de trobada" explicava així el sentit d'aquesta festa: "Estar al servei de l'home vol dir també viure, celebrar i potenciar el seu sentiment festiu. És per això que avui volem que la nostra Festa Major sigui l'autèntica manifestació de la Festa del Poble". La festa començà amb una divertida cercavila, amb gegants, capgrossos i dos grups de gralles (de Cardedeu i Cervera). Seguí el tradicional discurs del senyor batlle d'Hora-3 i acabà amb alguns elements de la Patum aportats pels grups de Berga. Dins, però, d'aquesta "festa del poble" en Valentí S..., representant d'Hora-3 al Consell Nacional de la Joventut

de Catalunya, féu un balanç dels compromisos que estan duent a terme els diversos grups del moviment. Així mateix cal remarcar la presència i les paraules del director general de la joventut de Catalunya, Enric Puig, que determinà els objectius de l'organisme que presideix i encoratjà els presents a una participació activa en la construcció del País.

Després de dinar i abans del cant dels adéus, el bisbe Jaume, de Girona, adreçà als participants de l'encontre unes paraules d'encoratjament a continuar la tasca començada. Una immensa rotllana, dansant al ritme de l'entranyable "cant dels adéus", posava punt final a una trobada carregada de contingut i d'intuïcions per al futur. Per al moviment Hora-3 suposa un pas endavant en la seva opció de fidelitat i de servei al País i a l'Església; una opció, en definitiva, "al servei de l'home".

Màxim Muñoz

Crit de l'home. Crida de Déu

No és cert que, després de 24 hores de trobada general, una gran pluja de pensaments i de vida ha anat caient damunt el nostre esperit? No és cert que tots hem sentit el crit de l'home (recordeu la "manifestació de la realitat" d'ahir al vespre) que no ens deixa viure instal·lats còmodament? No és cert que en aquesta celebració pasqual la "Paraula de Déu" ens crida igualment i ens mena pels camins originals de l'Home nou: el manament de l'amor, el bon samarità, l'actitud de servei i no de domini dels constituïts en autoritat...?

Crit de l'home. Crida de Déu. Però, i la nostra resposta?

Haurà de ser una resposta nascuda de la nostra sensibilitat humana i del profund parentiu que ens uneix a tot home que viu i lluita. Haurà de ser una resposta a la crida evangèlica, al nostre baptisme i a la nostra incorporació a la comunitat eclesial.

I, com serà la nostra resposta? Per què, efectivament, no totes les respostes són vàlides. Hi ha respostes bones i respostes dolentes. Hi ha respostes fetes de confort, d'inhibició, d'insolidaritat; hi ha respostes aburguesades, passotes o violentes; respostes calculades i egoïstes; evasives i diplomàtiques.

Aquestes respostes no valen ni a la llum de l'evangeli, ni a la llum de l'home. Contràriament, hi ha respostes positives.

Una primera resposta pot ser aquesta: treballar fermament perquè esdevinguem nois i noies amb una personalitat ferma, clarivent, crítica, oberta i participativa. Nois i noies disciplinats per un pensament ric i oberts a una vivència personal i social profunda. Ben forjats per dins i prou llençats cap enfora. Dalerosos del bé dels altres i exigents amb nosaltres mateixos. Capaçs de plantejar-nos els nostres problemes personals i decidits a superar-los coratjosament. Seriosos davant les coses importants i joiosos davant la vida.

Una segona resposta pot ser aquesta: cercar en la fe i en l'experiència del Déu del desert, del Déu dels profetes i del Déu de Jesucrist, la font, l'arrel i el fonament de la nostra sensibilitat humana, del nostre compromís social i de la nostra militància perquè la vida sigui més humana, la convivència més neta, la cosa pública més justa i la comunitat eclesial més comunitària. Una fe viscuda com la cosa més genuïna d'HORA-3. Una fe que continua encesa quan les il·lusions, les ideologies i els odís empal·lideixen o s'apaguen en el cor de tants. Una fe que fa dolça, ferma i fecunda la lluita de cada dia. Una fe que porta dreturament mar enllà, fins a l'altra riba, on tot comença a fer-se clar com un matí lluminós que mai no s'acaba.

Una tercera resposta que ens cal donar, com a joves d'un país que tan ens estimem, consisteix a prendre consciència dels fets socials, culturals i polítics que com a Poble ens afecten, avui més que mai. Una consciència feta de presència, de fermesa i de denúncia. No una resposta cridanera o visceral; sinó serena, raonada, exigent i al servei de la identitat de Poble que al llarg de deu segles sempre hem tingut; una identitat que ningú no ens pot arrabassar o aigualir sense atemptar greument contra els drets fonamentals de la persona i de les nacionalitats, com declarà el Papa en el seu discurs a la

UNESCO. Una resposta cultural i espiritual; simbolitzada en la rosa, el llibre i —afegiria jo, ara— en la pregària, una pregària profunda i compromesa.

Quart: una resposta eclesial. Mai una resposta "per lliure", o privada, anònima, o vergonyant (com qui demana perdó per a ser creient). La nostra resposta eclesial ha de ser vivencial, raonada, crítica, participativa i al costat dels sacerdots, esperant-ho tot d'ells i sols el que ells com a animadors de la comunitat cal que ens donin, puix que, "la gran ajuda ens vindrà del Senyor, del Senyor que ha fet el cel i la terra"; ens vindrà de la força de la Paraula i del foc de l'Esperit; ens vindrà dels carismes personals i comunitaris que l'Esperit atorga a tot creient fidel. Serà en la senzillesa, la pregària i l'entrega, que l'Esperit ens unirà a nosaltres per a anunciar i testimoniar amb fermesa, com els primers cristians, els valors del Regne. No creieu coratjosa i comprometedora aquesta realitat, amics? Però, per què us n'estrenyeu si no pocs de vosaltres ja ho esteu fent?

I, darrerament, una resposta recolzada en l'esperit d'HORA-3. Una resposta al crit de l'home i a la Paraula de Déu; feta de sensibilitat humana i d'experiència del transcendent; una resposta eclesial i de país; que neix i madura per dins i evangelitza cap enfora; una resposta primera i tendra, en vosaltres adolescents HORA-3, més personalitzada i madura en vosaltres, els joves HORA-6 i més compromesa i militant en vosaltres, adults d'HORA-9.

Una resposta, però, mai tancada dins el moviment sinó oberta en comunió d'esperit —que és la manera més perfecta que tenim els homes de federar-nos— a tots els nois i noies del país que pensen, estimen i celebren el que nosaltres pensem, sentim i celebrem. Cal recordar els milers de joves que a diversos indrets del nostre país han celebrat fa quinze dies la Pasqua Jove: a Reus, a Poblet, a les Avellanes, a Montserrat, a Manresa, a Gualba, i aquí mateix, al Collell, per citar-ne alguns. Ells i nosaltres, tots junts, som ja, encara que imperfectament, el nou poble de Déu que neix i que creix. Déu faci que creixi amb seny, constància i sinceritat evangèlica, reforçant i reforçant, al mateix temps, tant la jerarquia com el poble de Déu que neix i que creix. Déu faci que creixi amb seny, constància i sinceritat evangèlica; reforçant i reforçant, al mateix temps, tant la jerarquia com el poble cristià adult. Sense trencaments, ni adulacions, ni reticències; sense rebaixes ni elitismes: senzillament com a gent del poble i gent d'evangeli. No creieu que és aquesta una nova esperança —una petita realitat— per a l'església de Catalunya? Sabrem fer-la madurar? "És primavera" diu el bisbe de Solsona, en la seva carta a la joventut; el blat ja neix els nostres camps; sabrem esperar i fer que maduri per a la sega?

Amics: fem un moment de silenci i d'interiorització: en la pau, la sinceritat i la disponibilitat interior, el crit de l'home i la Paraula de Déu se sentiran lliures per a transformar-nos. Benaurats els nets de cor i els disponibles, com la Mare de Déu present aquí, enmig nostre.

Text de l'homília de l'eucaristia

Constructors de pau

Se m'ha demanat que us adreçés unes paraules. Mercès.

En primer lloc, sou un moviment d'Església que heu vingut a casa i em feu un prec; no m'hi puc negar. A més, com a bisbe de l'Església, comparteixo amb els altres bisbes la sol·licitud per totes les esglésies i amb els de les altres diòcesis de Catalunya, la preocupació especial per l'evangelització del nostre país.

En aquestes raons em baso per a dir-vos tres paraules, tres.

Sigueu constructors de pau. Treballeu en la vostra Església. Estimeu el nostre poble.

1. Sigueu constructors de pau. Es diu i es repeteix que està naixent un món nou. Doncs, bé: no us el podeu contemplar amb els braços creuats per entrar-hi quan estigui enllestit. Heu d'esser-hi des d'ara i heu d'edificar-lo en la pau i no en la violència. Els joves i els nois hi teniu un paper; serà el vostre món.

Que les vostres relacions amb els altres: els pares, els amics, tothom; quan parleu amb ells, quan penseu en ells; estiguin sempre animades per un desig de pau. Que vol dir: desig del bé de tothom.

Per començar heu de tenir el vostre cor en pau. En Jesucrist trobareu el constructor de la veritable pau i en l'Evangeli, el programa d'una pau autèntica.

El camí no és fàcil. Els enamorats de la muntanya saben que

l'ascensió comprta fatic, però continuen endavant perquè val la pena. Malfieu-vos del qui us presenti un camí de la vida massa planer. O no sap què és la vida o bé us enganya.

Sigueu constructors de pau. Crist és el Príncep de la pau.

2. Treballeu en la vostra Església. En la vostra església diocesana i a la vostra parròquia o a la vostra comunitat. L'església és universal, cert. Però es manifesta completa i d'una manera concreta en cada una de les esglésies locals, que anomenem diòcesis. "En elles i per elles existeix l'Església Catòlica", diu el Concili.

3. Estimeu el nostre poble i cada un dels vostres pobles. Estimeu-ne la llengua i parleu-la correctament, amb netedat, sense expressions barroeres. Esforceu-vos per a conèixer la nostra història: qui som, d'on venim, què han fet els que han viscut aquí abans que nosaltres. Mil anys d'història no són quatre dies. Però estimeu-lo estimant també els altres pobles i països i amb el desig de viure agermanats amb ells.

Sigueu observadors pera descobrir la nostra manera de ser i de fer. Catalunya no és pas el millor país del món, però en ell som el que som. I tothom ha d'estimar allò que és, sense refusar ningú. Estimeu el nostre poble.

Jaume Camprodon
Bisbe de Girona

lloc on s'aprèn amb els fets que els grans valors que agermanen els homes no són propietat privada de ningú, sinó que són el nostre patrimoni compartit. Fer sentir una veu ferma en la proposta d'uns valors bàsics —com els que representa el moviment— i fer-ho veure harmònicament, recollint totes les veus sense privilegiar protagonismes personals o grupals, és una de les gran aportacions que el moviment juvenil català pot rebre dels moviments d'Església.

Acabo, ja. En llegir el títol de la trobada ("Al servei de l'home"), m'han vingut immediatament a la memòria aquells versos de Salvador Espriu "Ara diguem: ens mantindrem fidels per sempre més al servei d'aquest poble". Jo diria que ambdues formulacions són una única cosa, que no hi ha contradicció entre elles, ans al contrari. I penso que un gran objectiu del moviment és assolir que cada un dels seus membres visqui, a fons, aquesta unitat: la del servei a l'home i la del servei al poble.

En definitiva, tan de bo tots creixem en l'íntim convenciment que el servei a Déu, a l'home i a Catalunya no són camins paral·lels sinó una única arrel.

Enric Puig Director General de la Joventut de Catalunya

Acabà dient, un grup de joves, en un encontre:

“Si no hi ha amor, no hi ha pau ni alegria”

AFRA (Amics de sant Francesc) és un grup juvenil que neix amb entusiasme.

Porta la frescor i espontaneïtat de tota cosa que comença.

L'objectiu —segons els organitzadors, també joves—, és buscar una resposta a la problemàtica juvenil en la figura de sant Francesc d'Assís.

S'ha reunit un parell de dies un grup de nois i noies de Barcelona i Vilanova i la Geltrú per estudiar i dialogar sobre el Pobret d'Assís. I han arribat a algunes deduccions.

— Hem vist que Francesc no fou cap místic exagerat ni anormal; fou un jove com nosaltres. Va ser fidel, això sí, a la seva consciència. Va respondre a la realitat de la seva vida, a la llum de l'evangeli de Jesucrist.

Això ha dit un noi del grup. I una noia hi afegia:

— Francesc no somnia, com molts creien llavors i ara. Fou espontani, sí. Després, a poc a poc, es va fer més reflexiu. Tenia

molta il·lusió en fer les coses, malgrat que no li fou propícia la seva època ni la seva família.

Un altre noi parla de la crisi de sant Francesc:

— La crisi li va venir quan els seus companys augmentarem tant, que el grup es va convertir en un nou orde religiós. Llavors perdí l'esperit per la forma.

Però Francesc no trenca amb les estructures pesades de l'Església; més aviat intenta reformar-les des de dins. Una mica el que voldríem fer nosaltres, salvades les proporcions.

Els millors biògrafs del sant assenyalen unes característiques en el seu esperit: l'amor, la pau, la pobresa, la joia, etc. En preguntar quina d'aquestes característiques creuen que fou la prioritària i que generà les altres, responen tots plegats:

— L'amor, l'estimació a tot i a tothom. Perquè si no hi ha estimació, no hi ha pau ni alegria. I la pobre-

sa, sense amor, pot crear enveja, discòrdies...

Durant l'estiu que ve el grup continuarà estudiant i aprofundint individualment sant Francesc. Les impressions que en treuran, se les passaran entre ells en forma de missiva. I el curs vinent volen comunicar tota aquesta "experiència franciscana" a un grup ja molt més nombrós que, en forma d'encontre, es farà a la Bisbal d'Empordà, al noviciat dels franciscans a Catalunya. Enfront de dues actituds igualment extremes, com serien la radicalització de l'evangeli o continuar amb una fe rutinària i gairebé "passota", aquests nois i noies no volen crear cap nova institució juvenil amb noms i cognoms, ni imposar cap reglament o estatut a ningú. Els compromisos si per cas són personals, dins el context ambiental on cadascú d'ells viu i es desenvolupa.

Creiem que han entès força el tarannà de sant Francesc.

Francesc Gamissans

Un acte popular i ple de simbolisme

Primera pedra de l'església parroquial de Camp-redó

REDÓ.— El diumenge dia 3 de maig es beneí i col·locà la primera pedra de la parròquia de camp-redó, pedania tortosina.

El vent que bufà fort i inoportú obligà a celebrar la primera part de l'acte dins l'església actual. La litúrgia de la Paraula fou catequèticament comentada pel senyor bisbe Ricard Carles; felicità els organitzadors per l'eixamplament popular del ritual. Hi assistiren el senyor alcalde de Tortosa, el regidor d'Urbanisme, el de Cultura, l'alcalde pedani, els quals juntament amb el prelat, el rector, la junta parroquial, l'arquitecte, l'aparellador i molts feligresos firmaren el document que se soterrà al bell mig del solar.

Litúrgia popular i participada

Pensem que s'aconseguí l'objectiu del rector mossèn Blanc i Bahima, que era fer entendre als feligresos que un poble ni cívicament ni religiosament no neix avui de zero, sinó que és com un arbre les arrels del qual s'endinsen en els segles. Això se sensibilitzà colgant a la vora de la pedra principal —la pròpiament benedida— sis pedres més d'edificis antiquíssims: des d'un molí ibèric fins a la Parròquia avui en

servei. El simbolisme històric i catequètic havia estat molt explicat prèviament.

Com és natural, cada pedra fou presentada per un representant de diferents estaments del poble. També el xiquets de Catequesi hi tiraren flors i terra dels diferents termes del poble. I com és costum, s'hi colgaren monedes de curs actual i exemplars de premsa, juntament amb l'acta signada per dues-centes persones.

Tot es soterrà al centre de la planta cruciforme d'una superfície de 412 m². Segons els plànols i a base de criteris funcionals, s'hi disposarà d'un saló d'actes, biblioteca, una sala de reunions i quatre aules d'usos múltiples, a més de la zona central que és la pròpiament sacral i que tindrà un tractament cristocèntric, el propi d'una església de comunió organitzada en serveis jeràrquics.

Una acta amb regust d'arxiu

El rector llegí el document redactat literàriament amb un estil de solemnitat que el fet requeria i amb l'enquadrament històric propi d'aquestos casos.

M. Jover Flix

La Torre d'Oristà

Inaugurades les obres de l'altar major

L'església de la Torre d'Oristà està d'estrena.

Fa poc que s'hi han inaugurat les obres de remodelació de l'altar major, en les quals l'aportació dels veïns ha estat principalíssima.

LA SEU D'URGELL.

La revista "Església d'Urgell", que recull el batec de la diòcesi urgellenca, ha arribat als cent números. Aquesta important efemèrides ve a marcar tota una llarga època de treball i de servei de la notícia.

Hem escollit, a títol de resum, deu fets que en el seu moment tingueren prou pes específic al sí de la nostra Església. Heu-los ací:

Constitució del Consell del Presbiteri (abril 1972)

"Certament, el dia 16 de desembre (1971) començava una nova etapa en la marxa de l'Església diocesana. Després de la concelebració de l'Eucaristia i de la sessió inaugural, s'acomiadava la Comissió de Vida i Ministeri amb un dinar de germanor. A la tarda d'aquell dia, el Consell Presbiterial començà les seves sessions de treball".

Mor el bisbe Iglesias (abril 1972)

"Mons. Ramon Iglesias i Navarri, bisbe dimissionari d'Urgell, passà d'aquest món al Pare el 31 de març... 83 anys... sacerdot el 1912... Bisbe d'Urgell el 29 de desembre del 1942... 26 anys de govern a la diòcesi. El dimarts dia 4 tingué lloc a la catedral la missa exequial, amb gran assistència de bisbes, autoritats, sacerdots i fidels. Després rebé sepultura a la cripta episcopal d'aquell temple al costat del bisbe Guitart".

La Trobada de Cahors (setembre 1973)

La revista informava de la històrica trobada, a Cahors, entre els dos Co-Prínceps d'Andorra, el Bisbe d'Urgell i el President de la República

Cent números d'"Església d'Urgell"

Deu notícies que marcaren una fita

de França, Mr. Georges Pompidou. El Secretari de la Delegació permanent declarava a "Església d'Urgell":

"Aquesta trobada respon a un desig manifestat per ambdós Co-Prínceps des de temps enrera... L'entrevista pretenia establir un primer contacte personal entre els Co-Prínceps, donar un signe d'unitat i mostrar el seu amor i interès vers el Principat... Després de l'entrevista s'ha començat a parlar de l'"Esperit de Cahors". Es molt important l'esperit de confiança entesa".

Creació de la Comissió d'Art (maig 1975)

"Joan Martí i Alanis, bisbe d'Urgell, amb data de vint-i-vuit d'abril darrer, hem tingut a bé crear la Comissió Diocesana per al Patrimoni Artístic i Documental de la nostra Església d'Urgell, assenyalant-hi funcions tècniques i executives; i el mateix dia vàrem aprovar els seus propis estatuts d'actuació..."

Primera reunió del Consell Diocesà de Pastoral (agost-set. 1975)

"A les onze del matí del dia sis de juliol de mil nou-cents

setanta-cinc, i a la Casa del Bisbat, es reuní per primera vegada el Consell Diocesà de Pastoral. Presideix la reunió el senyor Bisbe, acompanyat dels Vicaris Generals. En les paraules inicials, el senyor Bisbe diu que aquesta primera reunió és una verdadera efemèrides per al bisbat. Espera que el Consell sigui un gran òrgan de participació en la vida diocesana".

Preveres que deixen el Bisbat (gener 1977)

XVIIa reunió del Consell del Presbiteri, ponència sobre els ministeris en l'Església d'avui. "Frapà molt l'allusió a la setantena de preveres, més aviat joves, que han deixat el Bisbat els darrers deu anys, ja sigui per trasllat a Barcelona o secularitzats (32%). Tot això interpel·la vivament la consciència de tots i cal que la fidelitat a l'esperit sigui plena i puixant en cada comunitat perquè la vida cristiana sigui també esplendorosa".

Embassament de Rialp (abril 1978)

Estudi sobre el projecte d'embassament de Rialp. "EL SECOD" (secretariat de coordinació per al desen-

volupament) ha realitzat un estudi del projecte de l'embassament de Rialp. La realització d'aquesta tasca ha estat possible gràcies a la col·laboració econòmica de Caritas Diocesana d'Urgell i a l'entusiasme i l'impuls de nombroses persones que han trobat un gran suport en la comunitat cristiana de Ponts... Aquesta publicació és un NO A LA PRESA DE RIALP, és un NO a la gestió pública que l'ha fet possible.

Retaule d'Abella de la Conca (juny 1978)

"Les contingències atzaro- ses que allarg de sis anys han incidit sobre el famós Retaule d'Abella de la Conca, han promogut una onada d'interès i d'expectació general en amplis sectors de l'opinió pública. Primerament la sobtada desaparició en la tenebra misteriosa d'aquell 7 de juny del 1972. Després, la interna angoixa d'uns, les suspicàcies o recels d'altres, entremig d'obscuritat i silenci durant cinc anys. Tot d'una, l'esperançador retrobament de la peça artística a Nova York i l'inici d'un laboriós procés jurídic amb un final plenament reeixit. Finalment,

el feliç retorn a Catalunya i, com a cloenda, la presentació oficial, massiva i popular, en el marc del Museu diocesà d'Urgell".

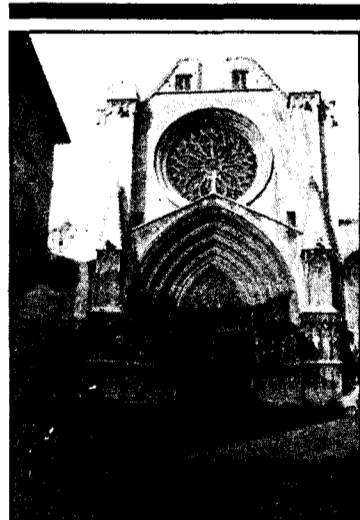
Assemblea dels cristians d'Urgell

"Farem l'Assemblea i serà una festa. Us anuncio amb goig l'Assemblea de Cristians del nostre bisbat. Avui (26 oct. 1980) la promulgo en presència dels Consells del Presbiteri i Pastoral que durant un any llarg han preparat aquest moment... Avui hem aprovat el reglament i hem escollit la Comissió Organitzadora" (E.U. novembre 1980). "Resposta generosa... presència significativa... inquietud il·lusionada dels cristians... col·laboració entusiasta de tots els preveres... un signe d'esperança. Grups inscrits: 307. Total de participants: 2.655". (E.U. 1981).

Bisbe Joan: Deu anys amb nosaltres

El dia 31 de gener s'esqueia el Xè aniversari de la consagració episcopal del bisbe Joan i de la seva presidència de l'Església d'Urgell. Aquest glossari informatiu pot ésser una mostra vàlida del seu govern pastoral que hom ha volgut qualificar amb els mots que encapçalen aquesta informació: "amb nosaltres". El bisbe Joan ha instituït els organismes adequats per a governar el Poble de Déu amb el poble. Un estil eclesial i actual. Per això el poble estima el seu bisbe i els responsables de la pastoral senten la força de la caritat. El dilluns sant, a la catedral, 108 preveres concelebraren l'Eucaristia amb el Bisbe i, com una mostra d'agraïment i veneració, li oferiren una enciclopèdia de la Bíblia.

Antoni Mirabet

La catedral de Tarragona té 650 anys

TARRAGONA.— Amb motiu del 650 aniversari de la consagració de la Catedral de Tarragona, s'està desenvolupant una sèrie d'actes per tal de commemorar aquesta efemèrides. Conferències, concerts, visites de grups i exposicions configuren aquest cicle organitzat pel Departament d'història de l'art de la Delegació Universitària, en col·laboració amb el Cabildo catedralici i d'altres organismes ciutadans.

Bisbats i moviments

Assemblea dels cristians d'Urgell

Recentment ha tingut lloc la sisena reunió de Comissió permanent la qual ha proposat promoure la participació dels infants i pre-adolescents en els treballs de l'Assemblea. El calendari que preveu la Comissió és el següent:

14 de juny: Reunió de la Comissió organitzadora amb els ponents; Els grups han de lliurar les propostes concretes.

21 de juny: Reunió conjunta dels Consells de Pastoral i del Presbiteri.

Juliol i agost: les ponències faran arribar el resum dels treballs i formularan les propostes a la Comissió organitzadora.

Hom preveu també que la sessió final de l'Assemblea seria el 15 de novembre.

Per altra banda el responsable diocesà de L'Hospitalitat de Lourdes ha fet arribar a tots els preveres els programes de III pelegrinatge diocesà a Lourdes. Tindrà lloc els dies 15, 16 i 17 de juny i serà presidit pel Sr. Bisbe. Mn. Francesc Sabater recorda que s'hi poden inscriure malalts, infermeres, voluntaris per a por-

tar les lliteres i acompanyants. Inscripcions en cada parròquia.

Trobada sobre art sacre

A la Casa del Bisbat de La Seu d'Urgell tingué lloc la 6a. reunió de les Comissions d'art sacre de la Tarraconense. Mossèn Josep Ma. Martí Bonet presentà un informe sobre la creació del Secretariat nacional i sobre el funcionament del Secretariat Interdiocesà de la Tarraconense. El tema d'estudi era l'altar, l'ambó i la seu. La Comissió organitzadora explicà la part arqueològica i històrica del tema i mossèn Joan Bellavista, els seus aspectes litúrgics i pastorals. A la tarda els 30 assistents visitaren el Museu diocesà i la catedral.

Lleida: Noces d'Argent de sis sacerdots

Com anys anteriors i amb ocasió de la festa de Sant Joan d'Avila, patró del Clergat Secular Espanyol, que se celebrà el dia 10 de maig. La diòcesi visqué una especial jornada sacerdotal, en retre homenatge d'amistat i fraternitat sacerdotal a sis sacerdots que enguany celebren

llurs Noces d'Argent amb el sacerdot.

Els sacerdots que celebren els 25 anys de sacerdoti són:

Mossèn Enric Alàs Gaya, fill d'Os de Balaguer; mossèn Josep Ma. Cistaré Aubia, de Vallmoll; mossèn Salvador Gené Giribet, de Comabella; Mossèn Ramon Pociello Ardiaca, de Benabarre; mossèn Joan Quer Camí, d'Aitona; mossèn Ramon Vila Aloy de Bauma.

Tots els actes foren organitzats pel seminari. Santa Missa, conferència i dinar, aplegant-s'hi tots els familiars i amics dels homenatjats.

Centenari confraria Mare de Déu de Montserrat

Amb ocasió de la celebració del Centenari de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat a Lleida, s'ha editat un fulletó molt interessant en el qual es presenta un resum de la història de la Confraria des dels inicis fins avui.

En el pòrtic hi ha la salutació de San Santedat Joan Pau II i a més la de l'arquebisbe primat de Tarragona, doctor Pont i Gol, la del

bisbe de Lleida doctor Ramon Malla i Call, la de l'abat de Montserrat Dom Cassià M. Just, la de l'abat de Poblet Dom Maur Esteva.

Es una bella publicació que ens ofereix també una "corona literària" que fa un recull de poesies honorant la Moreneta i unes lletres des de Tantur (Israel) del P. Adalbert Franquesa de sempre molt íntimament relacionat amb la Confraria de Lleida.

Aquesta publicació ha estat un bon encert de la Junta de la Confraria, ajudant molt al relleu del Centenari.

La Guàrdia dels Prats: Restauració d'una ermita

Els veïns de La Guàrdia dels Prats han començat les obres de restauració de l'ermita de Santa Maria que, actualment, es troba pràcticament enrunada. La major part dels veïns, d'una forma desinteressada, col·laboren en la neteja i restauració d'aquesta important ermita, situada prop del marge dret del riu Anguera.

Deu punts perquè es compleixi un vell anhel:

Una escola assequible per a tothom'

El secretariat de l'Escola Cristiana de Catalunya i la confederació d'associacions de pares d'alumnes, en ocasió de la discussió de la llei de Finançament en el Congrés de Diputats, que fa referència a l'ensenyament obligatori, ha elaborat un programa de deu punts que porta per títol: "Una escola assequible per a tothom".

El document, que va essent divulgat entre totes les famílies, professors i amics de les cinc-centes escoles cristianes de Catalunya, serà enviat al ministre d'Educació i Ciència del govern de Madrid, acompanyat d'un plec de signatures.

La difícil elaboració de l'article 27 de la Constitució (1978), va enfrontar les diverses concepcions d'escola i de llibertat d'ensenyament.

La discussió de la llei orgànica sobre l'Estatut de Centres Escolars (1979-1980) provocà una segona batalla, amb moments de forta tensió.

Ara, en entrar a debat parlamentari la llei de Finançament de l'Ensenyança Obligatoria (1981), és previsible un nou enfrontament. Els drets i les garanties expressats passaran per un filtre decisiu:

Les escoles del país, seran assequibles a tothom'

No podem restar indiferents i contemplar a distància l'espectacle protagonitzat pels nostres parlamentaris a les comissions i plens del Congrés de Diputats i del Senat. Sense crits ni amenaces, volem fer sentir la nostra veu amb la sobrietat i la fermesa de qui està convençut

que, en un Estat democràtic, ningú no ha de veure trepitjats ni els seus drets ni les seves conviccions.

Per això proclamem deu principis que estan fonamentats en la Constitució, en els pactes Internacionals i en la llei orgànica de l'Estatut de Centres Escolars. Perquè la llei de Finançament de l'Ensenyança Obligatoria ha de respectar i garantir que les escoles del país siguin assequibles a tothom.

Aquests principis són:

1. Totes les escoles que reuneixen els requisits legals i han estat degudament autoritzades ofereixen un servei a la societat i al país, sigui qui sigui el seu titular —escola pública o privada— i sigui quina sigui la seva identitat.

2. La llei orgànica de Finançament de l'Ensenyança Obligatoria ha de conjugar harmònicament dos principis essencials: la igualtat

d'oportunitats per a tots als ciutadans i el dret d'elecció d'escola per part dels pares. El contrari equivaldria a establir una situació injusta i discriminatòria, impròpia d'un país democràtic que fonamenta la convivència en el respecte i la salvaguarda dels drets i llibertats de tots els ciutadans.

3. El finançament de les escoles que s'ofereixen com a servei a la societat i sense cap afany de lucre, ha d'ésser realitzat en base al cost real de l'ensenyament en aquells centres que reuneixen els condicionaments necessaris per a oferir un servei educatiu de qualitat. Cal que aquest servei educatiu de qualitat sigui garantit tant en els centres públics com en els centres privats.

4. Per tant, el finançament de les escoles amb fons públics ha d'evitar situacions de privilegi i de discriminació per raó de la seva titularitat pública o privada, ja

que aquest finançament només té sentit per raó del servei educatiu que les escoles ofereixen als ciutadans, i no per la seva titularitat.

6. El govern és administrador dels béns públics i responsable de posar-los al servei de tots els ciutadans sense distinció. Si per cas, han de ser objecte de tracte preferent aquells ciutadans o grups socials que, pel motiu que sigui, es troben en situació de major necessitat.

6. Els poders públics han de garantir un servei adequat a tots els alumnes que necessiten educació especial. No és admissible que els qui es troben en màxima necessitat de promoció humana i social estiguin mancats de centres i persones que els donin un mínim de garantia de servei educatiu eficaç.

7. La qualitat de l'ensenyament exigeix continuïtat

en els equips docents i coherència en l'acció educativa. És totalment necessari que el professorat tingui garantia d'estabilitat en el seu lloc docent. Per això, la seva situació laboral i consegüent retribució econòmica han de respondre a criteris de justícia i dignitat. L'actual discriminació del professorat de l'ensenyament privat ha d'ésser superada definitivament.

8. Les comunitats autònomes han de disposar d'atribucions i mitjans per a donar resposta ràpida i eficaç als problemes educatius dels seus pobles i comarques, i així poder garantir el finançament de les escoles d'acord amb les pròpies necessitats.

9. Les autoritats de l'Estat de les comunitats autònomes han de vetllar per la correcta aplicació i ús dels fons públics dedicats a l'ensenyament. En conseqüència, cal que tots els centres sostinguts amb fons públics adoptin un model de gestió econòmica que permeti l'oportuna supervisió i control.

10. Com a garantia del dret de tots a l'educació, i a causa de la urgència d'aconseguir un ensenyament de qualitat assequible a tothom, l'Estat ha de dedicar a l'educació tot el que calgui per a cobrir les necessitats reals del país, establint l'adequat ordre de prioritats. Aquest criteri ha d'ésser determinant en el moment d'elaborar els pressupostos generals de l'Estat.

Consell de l'Escola Cristiana. Barcelona, Maig de 1981

Monsenyor Osés, bisbe d'Osca:

"Les primeres comunions, un esdeveniment important a les famílies"

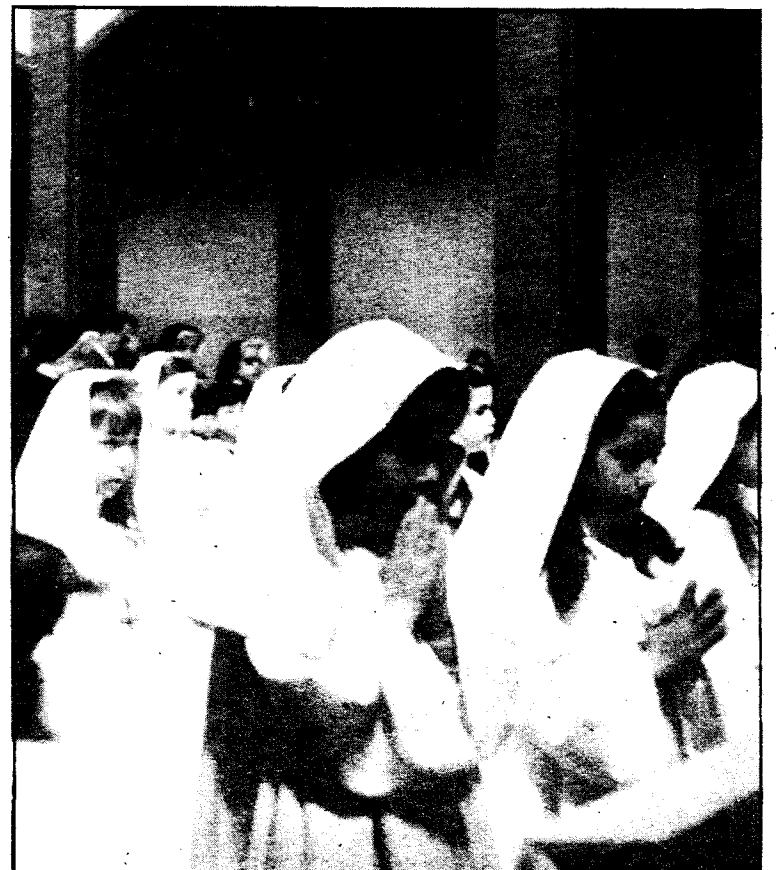
OSCA.— Davant les primeres comunions, el bisbe d'Osca diu que "si la família es queda en els vestits, els regals i el banquet, s'ha limitat a celebrar un ritu sense que la primera comunió de l'infant arribi a ser expressió i creixement en la vida de fe".

Per a monsenyor Osés, les primeres comunions són "un dels fets més importants en la vida de les nostres parròquies, de les famílies i, sense dubte, dels infants mateixos". Per això el prelat diu que "per estar batejats, és bo

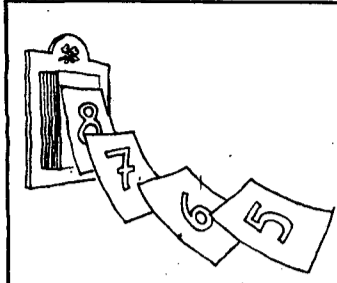
que tots els nens rebin la primera comunió, encara que els seus pares no es preocupin de l'educació de la fe en els seus fills", però urgeix que la primera comunió no es quedi en simple ritu. "Junt al ritu del sagrament ben celebrat —escriu— s'ha d'insistir en la disposició de fe de qui el va a rebre. Precisament a això tendeix l'esforç catequètic amb els nens, i a això ha de tendir la preparació personal que han de viure els pares, perquè són els responsables de la fe dels seus fills".

I és als pares a qui interpel·la el bisbe d'Osca dient:

"Vosaltres, pares, poseu tot el millor del vostre esforç en aquesta vivència de fe en els vostres fills. La resta: vestit, menjar, regals, que estigui en connexió i coherència amb aquesta fe. Veureu com així molts d'aquests petits problemes comencen a deixar de ser un problema i com la primera comunió dels vostres fills esdevé un esdeveniment cristià de primera magnitud".

Calendari

Diumenge, 24 de maig. VI de Pasqua. Maria Auxiliadora. Mare de Déu de la Providència Sant Vicenç de Lerín, prevere.

El sol surt a les 4.24 i es pon a les 7.11 (hora solar).

Dilluns, 25 de maig. Sant Beda el Venerable, confessor i doctor; sant Gregori VII, papa; i santa Mª Magdalena Sofia Barat, fundadora.

Dimarts, 26 de maig. Sant Felip Neri, fundador i santa Mª Anna de Jesús Paredes, verge.

Dimecres, 27 de maig. Sant Agustí de Canterbury, bisbe; sant Juli, màrtir; i sant Eutropi, bisbe.

Fira a Sant Antoni de Vilamajor.

Dijous, 28 de maig. Sant Germà, bisbe; sant Emili i sant Eladi, màrtirs.

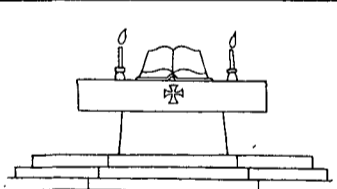
Festa major a Alguaire i Duesaigües.

Fira a Alguaire.

Divendres, 29 de maig. Sant Just, bisbe; sant Màxim, papa; i beat Pere Sans, bisbe i màrtir.

Dissabte, 30 de maig. Sant Ferran, rei; santa Joana d'Arc, verge; i santa Emèlia, mare.

L'Església celebra

24 de maig. Diumenge VI de Pasqua. Lectures: primera, Fets 8, 5-8. 14-17; salm 65, segona, 1Pe 4, 13-16; tercera, Jo 17, 1-11a.

25 de maig. Dilluns de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 16, 11-15; salm 149; segona, Jo 15, 26-16,4.

26 de maig. Dimarts de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 16, 22-34; salm 137; segona, Jo 16, 5b-11.

27 de maig. Dimecres de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 17, 15. 22-18, 1; salm 148; segona, Jo 16, 12-15.

28 de maig. Dijous de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 18, 1-8; salm 97; segona, Jo 16, 16-20.

29 de maig. Divendres de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 18, 9-18; salm 46; segona, Jo 16, 20-23a.

30 de maig. Dissabte de la VI setmana de Pasqua. Lectures: primera, Fets 18, 23-28; salm 46; segona, Jo 16, 23b-28.

La Bíblia a l'abast

La Pentecosta de Samaria

(Fets 8:5-8.14-17)

Lluc al capítol 2 del llibre dels Fets ens diu la primera experiència que la comunitat de Jerusalem fa de l'acció de l'Esperit Sant sobre els seus membres. Ens ho narra amb un llenguatge ric de ressonàncies veterotestamentàries, ple de vida i de color. Es tracta de la irrupció de l'Esperit en aquella comunitat atemorida, que l'empeny a proclamar públicament la seva fe. Nosaltres llegim la narració en sentit triomfalista: es produí un miracle esclatant. Com si els deixebles es limitessin a fer de titelles febles moguts per la mà omnipotent de Déu.

La pentecosta: obra de Déu, obra dels homes

Malgrat el vernís sobrenatural que donem a aquesta manera de veure les coses, una lectura així del text sagrat no deixa de ser mecanicista i, en el fons, materialista. Lluc en canvi ho narra en clau de fe. Fa una reflexió creient dels fets inicials de l'Església: l'Esperit que impulsà Jesús a la proclamació del Regne de Déu i que el portà a través de la mort a la vida de la resurrecció, ara el fa viure present en la comunitat de creients que neix —com una mena de nova resurrecció— d'entre la por i l'esperança. La pentecosta és l'obra de Déu, admirable, meravellosa, impensable. I és també l'obra dels homes, febles, però que es deixen prendre per l'Esperit de Jesús i es llencen vida enllà donant-ne testimoniatge. L'Església comença així el seu camí per la història dels homes a plena llum: la de Déu, la llum de la fe acceptada, que omple de joia els homes.

Hem de menar el combat amb esperança

No hi ha, però, llum sense ombres. L'Església i la seva peregrinació per la història no n'és cap excepció. La narració que llegim avui, ens convida a descobrir l'acció de Déu també a través de les ombres que projecten les accions humanes. Aquestes accions són anomenades mals. I en són, certament. Però no n'hi ha cap que sigui un mal absolut.

Hem de combatre el mal. Però hem de menar el combat amb esperança, sense deixar-nos abatere per l'ombra. Déu —que condemna i lluita contra tota mena de mal— sap treure'n bé. El fragment que comentem del llibre dels Fets segueix immediatament la narració de la tercera persecució que esclata contra l'Església. Esteve, l'auxiliar grec dels apòstols, hi ha sucumbit. Els seus sis compa-

nys de ministeri, i amb ells els fidels de la comunitat grega, han hagut de fugir. Déu, però, és present i actua des d'aquest núvol fosc, farcit de mals averanys. La persecució fa que la comunitat de Jerusalem —l'Església— superi la temptació del localisme i porti l'anunci de la salvació a altres llocs.

El que els cristians, abocats excessivament sobre els seus problemes interns, no havien sabut o pogut fer, allò que en llenguatge humà en diem les circumstàncies i en llenguatge de fe en diem la providència, els ho presenta al davant i els empeny a fer-ho. Perseguit o no, l'Anunci Joiós de la salvació s'obre camí.

L'anuncia joiós als enemics del poble jueu

En aquells dies Felip —no l'apòstol, sinó el diaca— baixà a la província de Samaria, i predicava el Messies als de la regió (v. 5). Una altra obertura de la paraula de Déu en el seu itinerari universalista: és anunciada als enemics del poble jueu. Dificilment això s'hauria pogut fer en circumstàncies dites normals, i menys encara, per un jueu. Es un grec, perseguit pels jueus, ple de fe en el galileu Jesús de Natzaret, l'instrument que Déu fa servir per cridar els samaritans a la salvació. I els samaritans reben amb joia la predicació de Felip (vv. 6-8). El procés de la seva adhesió a la paraula predicada els porta a la conversió (v. 14) i a ser batejats en el nom de Jesús, el Senyor (v. 16b), a incorporar-se a ell i els seus misteris.

Quan l'església de Jerusalem rep la nova, els envia Pere i Joan (v. 14). No es tracta d'una visita d'inspecció, sinó de posar en acte el servei de la comunitat. L'Església, la comunitat dels creients en Jesús, és una, encara que escampada per tot arreu. L'Esperit de Jesús ha d'animar tots els cristians. El que ha fet Felip, portat per Déu, ara serà "confirmat" per l'església mare, representada pels dos dirigents que han estat enviats. Per això Pere i Joan —els "enviats"— els imposaven les mans, i rebien l'Esperit Sant (v. 17). Els samaritans es troben ara, doncs, incorporats plenament a la comunitat dels deixebles. L'Església creix. El miracle del dia de la Pentecosta s'ha renovat, sense triomfalismes, amb sofriment, però amb la mateixa eficàcia i amb la mateixa joia que es produí el dia del naixement de l'Església.

Josep Mª Aragonès

Temps i camins

Llum en la nit

Un sacerdot jove fou destinat a una parròquia d'un poblet de muntanya. Va confessar-nos que una de les seves primeres tasques parroquials fou la de restaurar una petita ermita que, com moltes de Catalunya, era dalt d'un turó. La capella, dedicada a la Mare de Déu del Remei, tenia uns amplis finestres per on es veia, al capvespre, la llum d'una llàntia interior que mai no s'apagava.

Aquesta resplendor servia als pagesos de la rodalia i també als vianants com a punt de referència, ensems que de manera eficaç per a donar al poble testimoni de la "llum"; i que la Mare de Déu del Remei era allà, com un far resplendent en la foscuria del bosc.

Em va semblar tan adient aquest fet verídic, que no he dubtat de contar-lo; em féu pensar que les pròpies llars, l'actuació personal o l'exemple de cadascú, podrien representar a la vegada simbòlicament un raig de llum en la vila, en la gran ciutat o en el llogarret on vivim.

Pietat Campmajó

Catequesi dels signes

XXI. El sacrament de la penitència (II)

II. La tradició de l'Església

L'Església en la seva experiència veié la necessitat de la Penitència per a reconciliar i perdonar els batejats que havien tornat a pecar. Jesús mateix havia dit que es podia tornar a perdonar: "setanta vegades set" (Mt. 18, 22).

La Didaché (70-90)

"Davant l'assemblea confesaràs els teus pecats, i no t'aproparàs a la pregària amb mala consciència" (c. IV).
 "El qui no és sant, que faci penitència" (c. X).
 "Per la fracció del pa i la eucaristia, reuniu-vos i confesseu abans els vostres pecats" (c. XIV).
 "Correcció fraterna i excomunió" (c. XV).

El Pastor d'Hermes (s. II)

Compara l'Església com una torre construïda enmig de l'aigua (Baptisme). Els cristians són les pedres vives que formen la torre. Les pedres separades (pecadors), no formen part de la construcció de la torre (Església). Identifica penitència amb conversió interior. Cal que totes les pedres formin part de la construcció de la torre (Església). A la porta hi ha unes verges que donen presa per a construir la torre (escatologia). L'últim dia el fill de l'home es manifestarà a la

porta de la torre. S'en desprèn una segona penitència després de la penitència primera (Baptisme), però només una sola vegada.

La penitència pública

La segona penitència era pública i molt forta, també durava molt de temps, a vegades anys. Els pecadors eren excluits de l'eucaristia. La penitència només es podia rebre una sola vegada; després, només a l'hora de la mort. Molts no la rebien per por a tornar a pecar. Els pecats greus eren molt pocs (idolatria, blasfèmia, adulteri...).

El sacrament de la penitència, que es pot rebre i celebrar sempre que es vulgui, no el trobem a la pràctica de l'Església fins als ss. VI-VII implantat per monjos irlandesos, i acceptat per l'Església, mare misericordiosa.

Una vegada completa la penitència, el sacerdot donava l'absolució. Vers l'any 1000 s'establitzà, a l'Església, la forma del sacrament de la penitència segons les cinc condicions que el catecisme ensenya per a fer una bona confessió.

F. Xavier Parés

Pensant-hi bé

El botó

Els botons són com els cordons de les sabates: es perden, es trenquen o es descusen en els moments de més presses o de més compromís.

L'altre dia vaig passar una vertadera trifulga. Tot plegat per un miserable botó. Anava de casori; circumstància en què tothom procura fer la seva patxoca. Prou vaig mirar si la tia Ramona en el fons sense fons de la seva imponderable bossa de senyora, entre la fira d'objectes, portava botons de recanvi, fil i agulla, etc. Doncs, no. Anava desarmada.

Aleshores vaig adonar-me de les angúnies que et pot fer passar el fet de perdre un botó, o el de dur-lo mal cordat o desaparellat. (Hi ha que, quan es corda la camisa, li sobra sempre un botó.)

Es clar, avui dia, entre el pengim-penjam dels vestits moderns, les cremalleres (per cert, proposo per al Nobel el que inventi una cremallera que no s'encalli mai), les cintes adhesives i la supressió gairebé general dels mai prou ponderats elàstics, el botó ha perdut moltes jugades. Botoners i botoneries s'ho passen malament.

Aquells temps en què per a fer patxoca s'havia de lluir una bona botonada, són ja història. Tanmateix el botó es resisteix heroicament a morir i continua essent encara una petita peça d'importància i sovint un complement indispensable a l'elegància d'un vestit. Més d'un mercer havia acabat la paciència mostrant a la capriciosa clientela el seu mostrari de botons: Botons de metall, d'os, de nacre, de fusta, daurats, platejats, de banya, de puny...

Hi ha mestressa que ronda mig món buscant els botons adequats. Hi ha qui, per aprofitar un botó, es fa un vestit.

Quan la gent anava de vint-i-un botó, els agradava ensenyar el llautó dels botons; la botonada d'un vestit era un element important per enlluernar la concurrència.

A les casernes, per tal d'evitar els reganys a l'hora de la revista, hi havia vertaderes guerres de botons; i algun soldadet espavilat es feia el seu agost cosint botons dels maldestres, a tants rals el botó.

A totes les cases hi havia la "capsa dels botons" on s'aplegaven els botons caiguts, els trobats, els donats de baixa. La mestressa, "la dona de cosir" i la modista la remenaven constantment a la caça del botó desitjat. Sovint la recerca era inútil perquè la quitxalla hi havíem passat abans per sostreure'n un gros botó de banya i una munió de petits per als nostres jocs a base de botons.

"Per a mostra, un botó" era una frase feta per a corroborar desmesuradament la importància d'un fet, d'un signe. Era potser una ponderació exagerada.

Però ens dona a entendre la importància gran de moltes coses aparentment petites.

Xesc Soliu

Un llibre

Una resposta a la tragèdia del món⁽¹⁾

El franciscà brasiler, Leonardo Boff, ens sorprèn de tant en tant amb una publicació plena de lluminositat i en la que s'entrelliguen Déu i l'home, en la tasca d'alliberament d'aquest. L'obra que ara resenyem cau dins d'aquesta temàtica. Heus aquí unes paraules de l'autor en la presentació que fa del seu llibre: "La nostra imatge de Déu està condicionada per la tradició religiosa, pagana i veterotestamentària. La reflexió sobre la humanitat de Jesús (que és la de Déu) ens mostra la faç autèntica i inconfundible del nostre Déu. Per descomptat estem davant d'un misteri. Però un misteri que en Jesús mostra un rostre humà. Un rostre insospitat: el del Just sofrent, sagnant, contrafet... llançant al cel (no contra el cel) un crit patètic, escruixidor. Un Déu així, estretmit i entredridor està molt a prop del nostre drama humà. Davant d'aquest

Déu podem sentir-nos esborronats com Luter; però també ens podem sentir amarats de tendresa com S. Francesc, el qual aconsellava de contemplar la Passió amb com-passió. Salva des les distàncies és així com nosaltres volem expressar les nostres reflexions.

El nostre assaig pretén aquells que cerquen, adolorits, una resposta a la tragèdia del nostre món... la visió del que ha sofert per tots donarà als que sofreixen un senyal d'identitat".

Aquest tema central es desenvolupa amb tot el ventall de qüestions que comporta: la mort de Jesús conseqüència d'un missatge i una praxi, com hauria interpretat Jesús la seva pròpia mort, com l'interpretaren les primeres generacions cristianes, com l'interpreta la tradició teològica, com hem de predicar avui la Passió de nostre Senyor Jesucrist...

Tot exposat amb l'estil clar i senzill propi de l'autor. Un estil desapassionat en tractar qüestions explosives i que per això mateix és convincent i penetrant. Felicitem l'Editorial Claret.

P. R.

(1) PASSIÓ DE CRIST, PASSIÓ DEL MÓN. Per Lleonart Boff. Editorial Claret. Barcelona, 1981.

Música

Ferdinand Haberl, fa setanta-cinc anys

El president de l'Institut Pontifici per a la música religiosa a Roma, el professor Ferdinand Haberl, ha celebrat el seu setanta-cinc aniversari. D'origen alemany, el professor Haberl és molt conegut més enllà dels límits del continent europeu gràcies a les seves nombroses publicacions sobre la música religiosa i la litúrgica, la història de la música i la composició.

VILAFRANCA DEL PENEDÈS.— Del 16 al 31 de maig, tindrà lloc el VI Concurs de Joves Intèrprets de Piano de

Catalunya. El certamen comprèn diverses categories, segons les edats dels concursants. El jurat estarà integrat per diverses personalitats rellevants del món de la música; el seu veredicté serà inapel·lable.

Jornades musicals a Santa Maria del Mar

L'Orfeo de Sants i el Grup Sibocs, grup jove pertanyent a la mateixa entitat, donaran un concert a Santa Maria del Mar, amb obres de J. S. Bach, A. Vivaldi i Pau Casals, el dia 28 de maig de 1981, a dos quarts de deu del vespre.

Dirigeix el mestre Enric Ribó. És organitzat per la coral Lavínia, de Santa Maria del Mar.

Concert d'"Amics dels Clàssics"

Els habituals concerts mensuals de l'"Orquestra de Cambra Amics dels Clàssics" que dirigeix el mestre Joan Palet i Ibars donarà el tradicional concert mensual a l'Auditori de la Biblioteca de Catalunya, el diumenge 24 de maig a les 11.15.

S'interpretarà el "Concerto delle Stagione", de Vivaldi, tres obres de peces d'òpera de Puccini i una de Bellini, a més de dues peces de mestres catalans. Hom comptarà amb la col·laboració de la soprano Manolita Lobera per les aries d'òpera. El concert, com sempre, es de caràcter gratuït.

Trianón N
 UNA GRIFERIA DE ALTA CALIDAD Y GRAN LUJO QUE SE SUMA A LOS YA ACREDITADOS MODELOS MARBO, CRISTALIA Y BLUE-STAR

Sr. Instalador:
Solicitenos
cuanta informacion
precise.

De venta en almacenistas de saneamiento.

FELIU BOET S.A.
GRIFERIA NOBLE
Avda. de Roma, 137. Tel. 253 83 20 BARCELONA 11

VIATGES POPULARS PER A MAIG I OCTUBRE

Una setmana a MALLORCA, habitació i esmorzar amb avió - 5.300 ptes.
 Una setmana a MALLORCA, pensió completa, amb avió des de 7.500 ptes.
 Una setmana a CANARIES, habitació i esmorzar, amb avió 16.500 ptes.
 Set dies a Las Palmas i set dies a Tenerife, habitació i esmorzar des de 20.500 ptes.
 Una setmana a ATENES, habitació i esmorzar, amb avió, a 18.400 ptes.

Aquets peus inclouen l'avió, els trasllats a i des de l'hotel.
 Assistència amb idioma espanyol, assegurança de pèrdua de l'equipatge per un valor màxim de 10.000 ptes. Assistència mèdica, despeses de tornada prematura en cas de malaltia greu.

Reserves en exclusiva:
VIATGES COSMOS
 Enric Granados, 19 Gran Via, 654 Pg. Valldaura, 266

L'únic setmanari en doble edició

Catalunya Cristiana

La sardana i la dansa

"La sardana de l'any": "Aires garriguencs", la sardana de Conrad Saló, va ser proclamada guanyadora de "La Sardana de l'Any" en la seva desena edició, closa el darrer dia 9 de maig, al Teatre "La Salut", de Badalona. Un total de 650 vots van decidir l'atorgament d'aquest guardó al director honorari de La Principal de la Bisbal, el qual ja l'any passat obtenia també aquest premi a la popularitat. El primer accésit de "La Sardana de l'Any" fou atorgat a "Camí de Besalú", d'Agapit Torrent, per 228 vots; i el segon, a la sardana "Per Olesa", de Francesc Mas Ros, per 271.

Tal com estava previst, en la mateixa vetllada va atorgar-se el Premi de la Crítica i sengles accésits, que foren per a "Una vela a l'horitzó", de Tomàs Gil Membrado; "Bell aplec sota el Montseny", de Joan Pons; i "La Vall de Bianya", de Jaume Cristau, respectivament.

En el mateix palmarès de la desena "Nit de la Sardana" es feia públic l'atorgament del Premi Joventut a Josep Mª Nadal, autor de la sardana "L'ermita de Sant Iscle".

Cal ressenyar també que l'onzena "Nit de la Sardana", que assenyalarà la cloenda d'un nou cicle de "La Sardana de l'Any", està previst que tingui lloc a la vila del Vendrell, capital del Baix Penedès, la primavera de 1982.

Noves cobles: Tres noves cobles s'han incorporat, el mes de maig, al món de la música popular catalana. Si la notícia ja de per sí és important, encara ho és més si considerem que es tracta de tres formacions de joves instrumentistes, és a dir, tres grups nous de cap a peus.

Amb motiu de les festes de proclamació de Santa Coloma de Farners com a Ciutat Pubilla de la Sardana, van fer el seu debut els joves músics de la cobla "La Flama de Farners", que actuen sota el guiatge musical del mestre Josep Carbó. La nova formació d'instrumentistes de cobla selvatans va ser acollida amb simpatia pels nombrosos assistents als actes del Pubillatge i, malgrat que encara estan en fase de "rodatge" —fent servir els termes automobilístics—, van donar mostres del seu interès i ganes de fer una bona feina. De moment, segons les nostres notícies, amb motiu del seu debut ja han fet els primers contractes que portaran la cobla "La Flama de Farners" a actuar a diferents indrets de la nostra geografia.

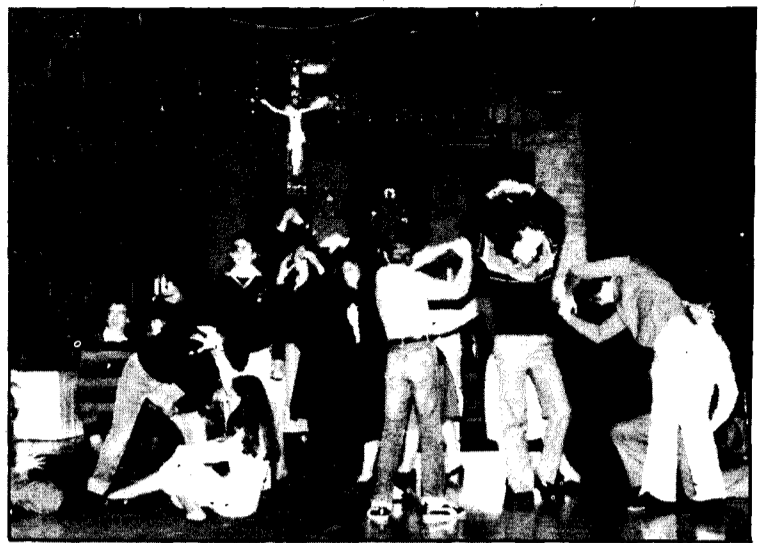
Un altre debut és el de la cobla juvenil "Marinada", de Badalona; es tracta d'un nombrós grup mixte d'estudiants de música, vinculat al col·legi dels Germans Maristes de l'esmentada ciutat. Els més destacats d'aquest grup són els que es presentaren en

públic el passat dissabte, 9 de maig, en la X^a Nit de la Sardana, organitzada per "Badalona Sardanista" com a cloenda del certamen "La Sardana de l'Any" de Radio Joventut de Barcelona. Aquest fou el primer concert de la cobla juvenil "Marinada" i la seva primera ballada tingué lloc a la Plaça de Badalona el diumenge, 10 de maig, a la tarda, amb motiu de la festa patronal de Sant Anastasi, actuant juntament amb la cobla Costa Daurada.

Finalment, l'altra cobla és la Cobla Infantil i Juvenil de Lleida. La capital del Segrià tot honorant Sant Anastasi, entre els actes programats, cal destacar el debut d'aquesta nova formació de joves instrumentistes que, sota la batuta del mestre Josep Prenafeta i a l'empar del Conservatori Municipal de Música de Lleida, ha propiciat el Patronat creat especialment amb aquest fi de fomentar l'aprenentatge dels instruments de cobla entre els infants i els joves. La presentació de l'esmentada Cobla Infantil i Juvenil de Lleida, es feu en el transcurs de la ballada que interpretà la cobla La Principal de Lleida, ja que la majoria dels seus components són els professors dels nous instrumentistes de la terra ferma.

Josep Ventura

Teatre religiós

El dia 26 d'abril, i amb motiu de les festes de la Mare de Déu de Montserrat en l'any centenari de la seva proclamació com a patrona de Catalunya, fou presentat "El Retaule de Montserrat" pel Grup Juvenil de Teatre del Casal Claret de Barcelona que dirigeix el P. Anton Vilarrubias.

La idea del RETAULE DE MONTSERRAT començà a agafar cos el novembre passat quan varen presentar a la Basílica montserratina EL RETAULE DE LA PASSIÓ. Després d'uns intercanvis entre el Monestir i el Grup i havent recopilat la informació necessària, van iniciar el muntatge.

Aquest RETAULE DE MONTSERRAT fou presentat oficialment i com a assaig general a Sallent, al temple de Sant Antoni M. Claret el dia 28 de març.

Consta de les següents parts:

- I- La muntanya. Josep M. de Sagarra.
- II- La llegenda de la Troballa de la imatge.
- III- La fundació del monestir. Josep M. de Sagarra.
- IV- Els pelegrins. Sermó anònim del S. XVè Goig de Nostra Dona S. XIIIè - XIVè Versos del S. XVè Goig del S. XVIIè.
- V- Sants i reis. Jacint Verdader.
- VI- Reformadors.
- VII- Les ermites. Populars anònims.
- VIII- La invasió napoleònica i més calamitats. Abat Argerich.
- IX- La restauració. Abat Blanch, Joan Maragall, Josep Ll. Pons i Gallarza, Visita espiritual. Goethe. Joan Llongueres, Carles Riba.
- X- Montserrat de sempre. Abat Escarré.

El gegant dels aires

43

Pobra Julieta! Pobra mare meva! —va exclamar amb un accent que partia el cor.

—No et desesperis, amic Jordi. Fins ara Déu no ha permès que perdéssim la vida. Hem arrosstrat greus perills i de tots ens hem sortit...

—Sí, però ara som a la fi. Aquesta illa és una tomba. Les provisions se'ns acabaran i no tindrem més remei que morir.

—No tinguis aquestes idees tan negres. Qui sap el que succeirà.

—Però, ¿què vols que succeeixi, si aquesta illa és un desert?

—Tot el que vulguis, però jo tinc l'esperança de que passi per aquestes costes algun vaixell pescador que ens reculli.

—Déu t'escolti, però jo no puc tranquil·litzar-me pas amb aquesta il·lusió. Quan penso que potser depèn del temps que estem aquí perdent, que la meva germana sigui víctima de la justícia anglesa! Quab penso que la pobreta deu esperar en va que acudeixi allí aglut per salvar-la! I quan penso en la meva pobre mare que deu plorar ja la meva pèrdua, sense tenir noves meves, ni del doctor, ni de ningú! Déu meu, Déu meu, ¿per què m'abandoneu així?

—Déu no t'abandona, Jordi! —li respongué en Lluís amb pietosa energia—. Aquests terribles contratemps que passem, potser no són més que proves que Ell ens fa passar per fer-nos merèixer el premi que ens reserva. Jo, no sé com explicar-t'ho ni com infondre't les meves esperances, però jo tinc la convicció que ens salvarem nosaltres i que salvarem la pobra Julieta.

—Gràcies, Lluís, amic meu. Les teves paraules em reconforten. Esperem en la bondat divina.

Els dos amics, parlant contínuament de la Julieta, car així en Jordi semblava rescabalar-se de tot el temes que per mor de la presència del capità anglès no n'havia pogut parlar, varen anar introduint-se per l'illa, pujant i baixant per aquells escarpats roquissers, sense tenir la sort de descobrir res d'extraordinari en tota la seva excursió.

Cap a migdia varen anar retornant tots els expedicionaris. En les seves cares bé prou que s'hi endevinava la fadiga i la decepció. Ningú no havia trobat gran cosa més que roques i més roques.

—Vaya, dinem, senyors —va dir el capità.

Y allí mateix es va servir el menjar, consistent en un tall de carn en conserva, galetes i rom.

En acabat de dinar, el capità va manifestar que calia reunir les provisions, dividir-les en menjades i procurar menjar solament el necessari a fi de que duressin més temps.

Com que l'única probabilitat que hi havia de sortir d'aquelles roques abandonades, era la casualitat de que passés per allí algun vaixell que els recollís, el capità va organitzar una guàrdia de mariners que s'anessin rellevant, amb el fi de vigilar contínuament el mar per si es veia algun vaixell.

Però, a dir veritat, el capità no crei gaire, en la possibilitat d'això. ¿Quin vaixell tindria l'acudit de visitar aquell illot, perdut en mig dels mars antàrtics?

La partitura setmanal

L'AVIS DEL CEL

Del llibre de mossèn Francesc Baldelló,
"CANÇONS DE TOT ARREU" (1936)

Joiós

Ja s'han obert les portes del regnat del cel. Mi-

reu com ben joiosos van baixant els angelets. Com-

panyes ve-niu, can-tem, dan-çem i fem so-nar el fla-bi-ol. Can-

tem tots a l'ho-ra amb el cor ben joios. Fem tots u-na sar-

da-na amb nos-tres cè-lics com-pa-nyons.

Ja s'han obert les portes del regnat del cel; mireu com ben joiosos van baixant els angelets. *Companys, veniu, cantem, dancem, i fem sonar el flabiol. Cantem tots alhora amb el cor ben joios. Fem tots una sardana amb nostres cèlics companys.*

Els àngels amb nosaltres hi estaran a pler sinó fem cap malesa i en tot som obedients. *Companys, veniu, etc.*

Llavors una animeta del regnat del cel es fa de cop visible mentre marxen tots els nens. *Companys, veniu, etc.*

Costums i tradicions

La vergonya de mostrar-nos creients

La sectària disposició adoptada per un flamant directiu de Ràdio, de suprimir el rés de l'Àngelus al migdia, des de l'emissora, disposició a bastament glosada en diaris i revistes, amb pinzellades de tots colors —la majoria deixant com un drap brut el directiu que en nom de la llibertat bandejava un gros sector de radioients—, m'ha fet pensar en les manifestacions tradicionals de religiositat, de fe, que es van perdent.

Justament el rés de l'Àngelus. Era tradicional resar-lo al matí, al migdia i al vespre interrompt qualsevol cosa que es fes en aquell moment. Especialment a pagès. Ni que fos un home sol, o una dona. Quedar-se dempeus, llevant-se la barretina o la gorra i resar devotament, era un costum ancestral que avui s'està perdent i en molts llocs, la majoria, s'ha perdut del tot. Al País Basc, segons sembla, encara es resa en els trinquets o frontons i en algun partit de futbol. En els darrers, quan no coincidí amb l'hora, almenys a la mitja part es resava una avemaria.

També els minuts de silenci —recentment els fets arreu contra el terrorisme— han substituït el Parenostre o qualsevol altra oració. Encara com en aquesta darrera ocasió han deixat —i fins demanant— que repiquessin les campanes dels temples!

Recentment, també; hem observat, a Barcelona i en alguna població que hem tingut ocasió de visitar, com han disminuït de manera ostensible, els palmers i palmes penjats en finestres i balcons. Prescindint de les creences d'allunyar els mals esperits, almenys eren testimoni d'un caliu de religiositat encara que ja és sabut que molts van a beneir sense saber ben bé perquè.

Tampoc no es veuen massa a les cases, aquelles capelletes itinerants, d'alguna confraria o associació piadosa, que passaven d'una llar a l'altra després de romandre-hi un dia i una nit damunt d'un moble, i davant les quals la família solia fer llum i resar-hi.

Aquestes capelletes, a les quals per un tall fet a posta hom introduïa una almoïna, estaven

emparentades, valgui l'expressió, amb els andadors de confraries i sobretot d'ermites que anaven pels veïnats recaptant almoïnes resant, a canvi, alguna oració. També abans hi havia els andadors de les confraries que quan moria un congregant anaven pels carrers tocant una campaneta i dient allò tant conegut de "Devots confreres i confreres... reseu en caritat per l'ànima de... que ha passat d'aquesta vida a l'altra. Tal fareu, tal trobareu quan hora sia davant de Déu la paga".

Aquells andadors, vestits de negre anaven a cavall si el difunt era noble; si no, a peu.

I ja que hem parlat d'aquests nuncis de confraries classificats entre els baladrers de carrer, recorden els antics serenos que a la nit, de tant en tant cantaven l'hora i el temps que feia, precedint el cant d'una invocació, generalment, "Alabat sia Déu! Les tantes i núvol". D'altres deien "Ave Maria! Les...".

Potser no era tan il·lustrada la fe d'abans, però sí força sincera. Els cristians no es donaven vergonya d'aquestes manifestacions externes. Nosaltres escamotegem el rés de l'Àngelus mentre els moros ens allionen quan, de cara a la Meca, ho deixen tot i es postren per a resar, cinc vegades al dia, la seva oració a Alà.

Esteve Busquets i Molas

Fent pinya

ACTUACIONS A DOJO

Aquests darrers dies les actuacions han sovintejat, per la qual cosa avui ens limitem a detallar-les sense cap més comentari. Únicament volem destacar l'anada dels sitgetans al Piamonte, i que els de la Vella de Valls han descarregat novament el dos de set.

ACTUACIONS:

CASTELLERS D'ALTAFULLA.— El primer de maig actuaren al Catllar on descarregaren el tres de sis aixecat per sota, castells de sis i alguns pilars de quatre, a més d'altres castells nets. Carregaren el pilar de cinc (al segon intent) i intentaren la torre de sis. El dia 3 anaren als actes de proclamació de Santa Coloma de Farners com a Ciutat Pubilla de la sardana, descarregant la torre de sis, el tres de sis aixecat per sota, castells de sis, alguns pilars de quatre i d'altres castells nets.

LOS BRIVALLS DE CORNUDELLA.— Per Pasqua actuaren a la pròpia localitat, descarregant el quatre de sis amb l'agulla al mig, el tres de sis i pilars de 4.

CASTELLERS DE MONTMELÓ.— Actuaren a un aplec a Premià de Dalt, el dia 3, descarregant el tres i el quatre de sis, castells nets i pilars de quatre, i carregant el pilar de cin. Abans, el dia 12 d'abril, a Paret del Vallès, descarregaren el tres de sis, pilars de quatre i un castell net.

CASTELLERS DE SITGES.— Al Piamonte, el dia 1, a Beinasco, descarregaren la torre de sis, pilars de quatre i un castell de sis, i carregaren el tres de set; l'endemà, a Torino, descarregaren el tres de set, la torre de sis i pilars de quatre, i a Riverolo, descarregaren el tres de set, la torre de sis, el pilar de cinc, alguns de quatre i el castell de sis net. A Madrid, el 25 d'abril, descarregaren —a la plaça de "Las Ventas"— el tres de set, la torre de sis, el pilar de cinc i alguns de quatre, i a la plaça Major feren una actuació igual, a més d'un pilar de quatre al Casal Català.

JOVE DELS XIQUETS DE TARRAGONA.— Pel primer de maig, a Tarragona, descarregaren el dos de sis, el pilar de cinc, un castell de sis i alguns pilars de quatre.

XIQUETS DE TARRAGONA.— Per Sant Jordi, descarregaren, a la pròpia ciutat, el tres de set, el dos de sis i el pilar de cinc.

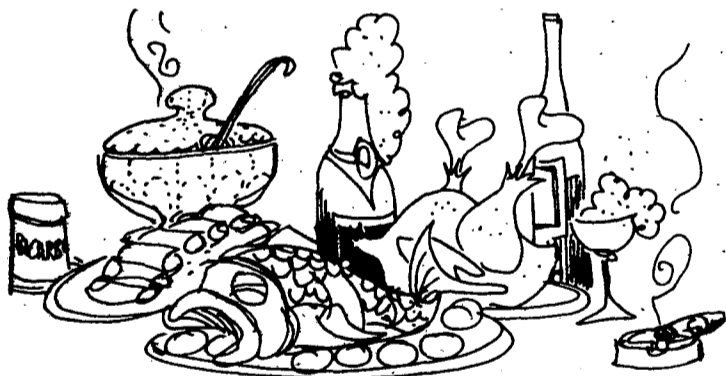
CASTELLERS DE RIBES.— En la seva primera actuació, a la pròpia localitat de Sant Pere de Ribes, el dia 26 d'abril, descarregaren el tres de sis, 2 quatre de sis i el pilar de quatre, i carregaren el pilar de cinc aixecat per sota, a més d'intentar la torre de sis.

CASTELLERS DE TERRASSA.— Emotiva actuació a les Masies de Roda de Ter el dia 1 de maig sobretot castells davant de casa del poeta Martí Polon, on descarregarem un tres de sis i un pilar de quatre aixecat per sota. S'intercanviaren un mocador casteller i les obres completes del guardonat poeta. A la localitat, descarregaren la torre de sis, castells de sis (un intentat), el pilar de cinc, alguns de quatre i castells nets.

Jaume Casanova "Crossa"

Cuina

Mª Glòria Muntañola

Pudding de pa i confitura

- 125 gr. de pa
- 6 cullerades de llet condensada
- 1 cullerada de mantega
- 2 cullerades de conyac
- 2 ous
- 150 gr. de fruita confitada

Poseu el pa tallat a troços amb tres quarts de litre d'aigua, escalfeu-ho perquè s'estovi bé (després, si sobra aigua s'escorre), bateu-ho amb l'espàtula fins que quedi fi, afegiu-hi la llet condensada, la mantega fosa i els ous batuts com per fer una truita. Trebal·leu-ho perquè quedi molt fi. Talleu a quadradets petits, cireres, taronja, api o síndria, perquè quedin diversos colors, també hi podeu afegir un grapat de panses de corint, poseu-ho tot una estona en remull amb el conyac.

Encarameleu un motlle de corona. Poseu el conyac i la meitat de les fruites a la massa, després ompliu el motlle i poseu-ho a coure al bany maria, uns deu minuts, sobre els fogons (mentre s'escalfa el forn), després dins del forn 30 minuts amb el foc de sota i uns cinc minuts amb el foc de dalt.

Deixau-ho refredar completament, passeu-hi un ganivet pels costats i tombau-ho sobre la platera per a servir.

44

Josep M.ª Folch i Torres

Per més desgràcia, aquella nit, en l'hora de l'alta mar, va desencadenar-se una tempesta tan terrible, que les amarres del torpediner varen rompre's i s'acabà d'estavellar la carcassa del vaixell contra les roques i se'n anà a fons pe sempre més.

Per sort, els mariners ja havien tingut temps de transportar a la gruta tot el que hi havia a dintre del torpediner, inclús el motor de l'ocell, que en Jordi, a estones perdudes, es proposava arreglar, ja que no tenia altre mal que algunes peces torçades que amb facilitat podrien adreçar-se. Però què en treuria!

No tenien provisions més que per dos mesos. Si dintre aquest espai de temps no passava cap vaixell, la mort que els esperava seria terrible.

La vida en l'illa

En Lluís, aprofitant les hores en què en Jordi estava ocupat en arreglar el seu motor, feia noves excursions cap a diferents indrets de l'illa. En una d'aquestes excursions va tenir la sort de descobrir una font natural entremig de dues roques, quasi ocultes en una penya despres de les altures.

Aquella troballa tenia una gran importància per als naufrags, perquè l'aigua de què s'havien servit fins ara era la dels dipòsits que havien tret del torpediner, que no era molt bona, i, a més, havien d'estalviar-la perquè arribés.

Aquesta bona sort encoratjà a en Lluís a realitzar les seves excursions i cada dia, de bon matí, sortia tot sol a recórrer nous indrets i orientant-se respecte a la situació de l'illa.

Entretant, la marineria s'ocupava buscant si hi havia cacera pels voltants, a fi d'augmentar les provisions, però en aquella illa deserta no es veien més que pingüins i aus marines.

Això feia que la gent comencés a desesperar. El capità, com ja hem dit, havia ordenat que els mariners muntessin la guàrdia a la platja, a fi d'estar sempre a l'aguait per si passava algun vaixell. I els dies anaven passant, i la vela desitjada o la fumerola del vapor ansiat no apareixia en tota la immensitat d'aquelles mars abandonades.

Cada matí, el capità reunia tots els companys de naufragi, a fi d'escollir les idees i iniciatives que es poguessin acudir.

Vingué un dia que la qüestió més urgent va ésser la dificultat cada dia més creixent de trobar en aquell roquissier ingrat llenya o combustible suficient per mantenir el foc de dia i de nit.

—Haurem de suprimir el foc de la nit —va dir el director John.

—No és possible! —va cuitar a respondre el doctor Kalp—. Suposem que precisament a la nit passi per aquí alguna embarcació de les que es dediquen a la pesca de la balena, que són les que més probablement poden venir per aquest mar; doncs si tenim el foc apagat, cap vestigi veuran per endevinar que aquí hi ha uns naufrags que esperen socors.

—Jo crec, doncs —va replicar en Lluís— que aquest foc a la nit ens pot fer més mal que bé, perquè si succeeix el que, amb la major bona

DIUMENGE 24

PRIMERA CADENA

10.03 PARLEM
10.30 EL DIA DEL SENYOR. Retransmissió de la Santa Missa.
11.25 GENT JOVE
12.30 TEMPS I MARCA
14.00 INFORMATIU
15.00 AVENTURES DE TOM SAWYER
15.30 LA CASA DE LA PRADERA
16.25 DOCUMENTAL
17.00 ANEM A VEURE
18.00 TERTULIA AMB...
19.05 DESENLLAÇ INESPERAT
20.00 MUSICA MILITAR
21.30 NOTICIES
21.50 REVISTA DE TOROS
22.25 ESPORTIU
23.30 TEATRE BREU: "Las grandes batallas navales", de Fernando Fernán Gómez.
24.00 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 INFORMACIÓ
14.15 VIURE ELS 80

CIRCUIT ESTATAL

15.32 LA MUSICA
16.35 L'INCREIBLE HULK
17.35 MÉS ENLLÀ
18.05 LOU GRANT
18.55 FLAMENC
19.25 A FONTS
20.30 EL TESTIMONI
21.30 LLARGMETRATGE: "El Rally de Montecarlo". (1969)
23.35 NOTICIES
23.50 COMIAT

DILLUNS 25

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.15 LES GUILLERMINES DEL REI SALOMÓ
17.45 PASEM-HO BE
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.20 LES DAMES DE LA COSTA

18.30 AVANÇAMENT ESPORTIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 ELLA
19.30 INFORMATIU JUVENIL
20.00 MA A MA
21.00 TELEDIARI
22.00 LLAPIS I PAPER
23.00 CERVANTES
00.05 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 POETES, ARA

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 LAS AVENTURES DE SUPER-RATON
20.30 CINE CLUB. Cicle Katarine Hepburn: "Olivia". (1937)
22.15 HORIZONTOS
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIMARTS 26

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.20 LES DAMES DE LA COSTA
17.15 HIPICA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 UN MÓN PER A ELLS
20.00 OBJECTIU
21.00 TELEDIARI
22.00 300 MILIONS
23.05 ELS NOUS VENJADORS
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

17.15 SET DIES
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ
19.00 QUITXALLA
23.30 CATALUNYA A FONTS

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 ELS NOIS DEL 47 A
20.30 II GUERRA MUNDIAL. DIARI D'UN SOLDAT
21.00 MUSICAL EXPRESS AMICS
21.55 AMUNT, AVALL
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIMECRES 27

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA
17.15 CITA AMB...
17.45 MEMORIA POPULAR
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.20 LES DAMES DE LA COSTA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
18.58 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 TELEDIARI
20.00 FUTBOL: Final Copa d'Europa
22.15 SESSIÓ DE NIT: "¡Viva V-I-I-I!" (1934)
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 SIGNES

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 EL SR. ROSSI
20.20 BO I BOBEK
20.30 RETRAT EN VIU
21.30 BENNY HILL
21.55 IMATGES
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES-2
23.30 COMIAT

DIJOUS 28

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE

14.10 CRÒNICA
17.15 VOSTÈ PREGUNTA...
18.15 LLIÇONS DE CATALÀ

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.20 LES DAMES DE LA COSTA
18.30 AVANÇAMENT INFORMATIU
18.35 L'ESTEL BLANC
18.58 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.00 EL GRAN CIRC DE TVE
20.00 MUSICA, MAESTRO
20.25 VIURE CADA DIAD
21.00 TELEDIARI
22.00 AQUESTA NIT
23.00 TAUROMAQUIA
24.00 AL CIERRE

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

19.00 QUITXALLA
23.30 LES NOSTRES COSES

CIRCUIT ESTATAL

19.45 NOTICIES-2
20.00 EL REGNE ANIMAL EN CRISI
20.30 ENTRE DOS CLARORS
21.00 TEATRE: "Desdichas de la fortuna", de Manuel y Antonio Machado.
22.45 POLIESPORTIU
23.15 NOTICIES 2
23.30 COMIAT

DIVENDRES 29

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 BARCELONA TVE
14.10 CRÒNICA

CIRCUIT ESTATAL

15.00 CRONICA 3
16.15 LES DAMES DE LA COSTA
17.15 BLA, BLA, BLA
18.15 AMB VUIT N'HI HA PROU
19.03 EL LIBRO GORDO DE PETETE
19.05 SPIDERMAN
19.30 LA BOSSA O LA VIDA
20.00 EL COLIBRI
20.25 VAL MES PREVENIR
21.00 TELEDIARI
22.00 ESTUDI 1: "Un enemigo del pueblo", de Henrik Ibsen.
24.00 AL CIERRE
00.05 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT ESTATAL

19.15 LA CLAVE
19.45 NOTICIES-2
20.05 LA CLAVE
24.00 COMIAT

DISSABTE 30

PRIMERA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

10.00 QUITXALLA

CIRCUIT ESTATAL

11.00 SABADABADA
13.00 CONCERT. Orquestra Sinfònica de Chicago.
14.00 PARLAMENT
14.30 D'APROP
15.15 NOTICIES
15.35 ELS PICAPEDRA
16.05 PRIMERA SESSIÓ: "Rebelión en la India". (1966)
17.50 APLAUSO
19.30 HOMENATJE A LA BANDERA
20.30 INFORME SETMANAL
21.15 NOTICIES
21.35 EL HOME I LA TERRA
22.05 DISSABTE CINE... "Darling Lili". (1970)
00.25 COMIAT

SEGONA CADENA

CIRCUIT CATALÀ

14.00 INFORMACIÓ
14.15 EL CASTELL DELS TRES DRAGONS

CIRCUIT ESTATAL

15.30 ERASE UNA VEZ EL PODER
16.25 ARCHIE I SABRINA
16.55 LAS VEGAS
17.50 RETRANSMISSIÓ ESPORTIVA
19.35 PRENGUI LA PARAULA
20.05 TROBADA AMB LES LLETRES
21.15 REVISTA DE CINE
22.15 VIGILIA DEL NOSTRE TEMPS
23.30 COMIAT

Guía editorial

novedades

Alberto Rambla
PEREGRINOS DE LA INTIMIDAD
CON DIOS
375 pts.

Luis Nos
CANTOS DE LA IGLESIA ANTIGUA PARA LA IGLESIA DE SIEMPRE
375 pts.

Miguel Rubio
MUJER-CREYENTE-SIGNO.
MARIA DE NAZARET
360 pts.

J. Lafrance
LA ORACION DEL CORAZON
325 pts.

narcea, s. a. de ediciones
Dr. Federico Rubio y Gali, 89 - Madrid-20
Teléf. 254 64 84 - Distribución: 254 61 02

EDITORIAL REGINA

Edicions Litúrgiques

Agendes, dietaris i articles de pell

VENDA A LLIBRERIES I PAPERERIES

Mallorca, 87-89 • Barcelona 29

COMPREM

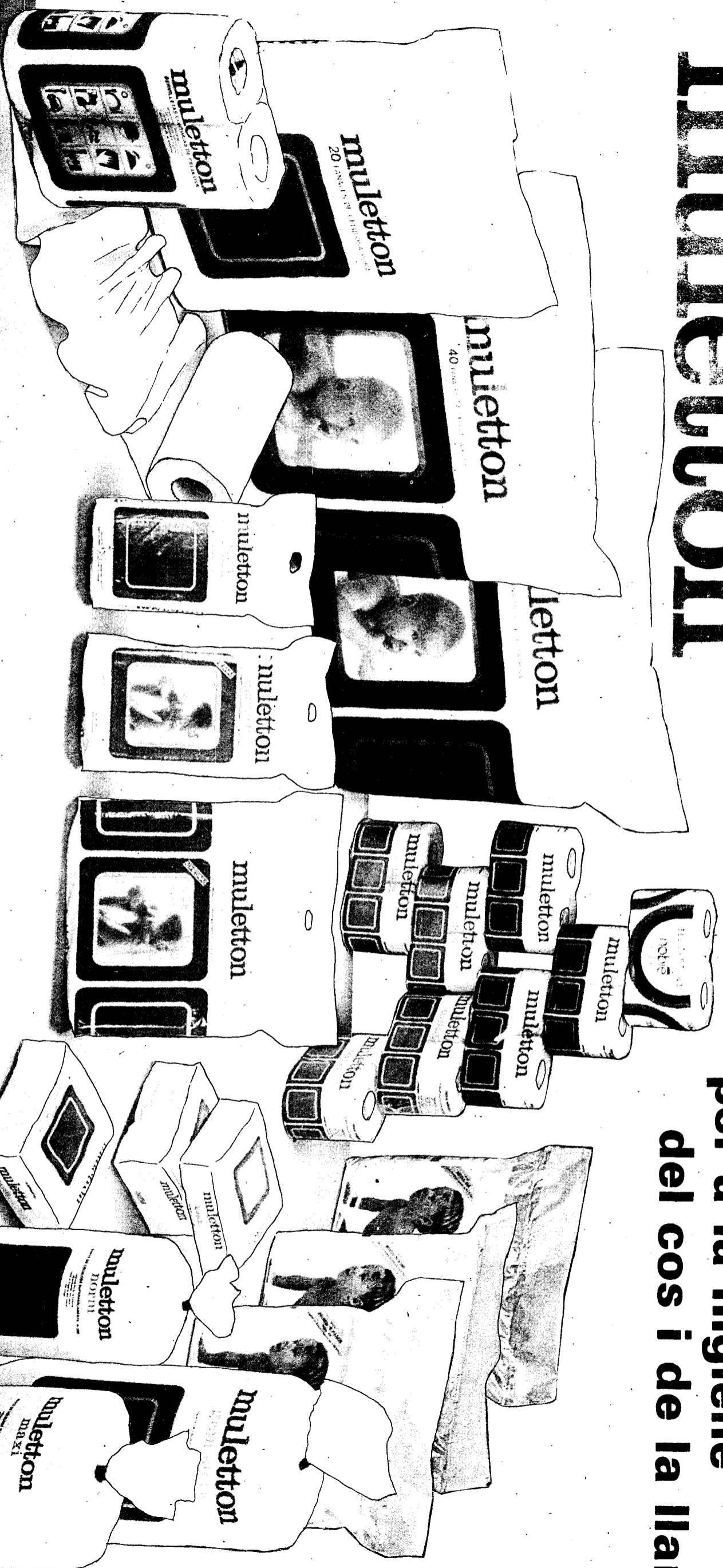
- POSTALS ANTIGUES
- NAIPS ANTICS
- CARTES ANTIGUES
- ACCIONS ANTIGUES
- GRABATS ANTICS
- SEGELLS

GALERIA FILATÈLICA DE BARCELONA

C/ València, 229
(entre Balmes i Rambla Catalunya)
Tels. 215 65 24 / 86. Barcelona-7

mulletton

per a la higiene
del cos i de la llar

rotlle de cuina
en paquet de
20 rotlles

bolquers
en bosses de
20 unitats
40 unitats
80 unitats

compreses
adhesives
glamour
en bosses de
10 unitats
20 unitats
mini
10 unitats

tissue higienic
confort
en paquets de
2 rotlles
ideal (perfumat)
en paquets de 2 rotlles
noble (doble full)
en paquets de 2 rotlles

tovallons
picnic
en paquets de
50 unitats d'1 full
buffet
en paquets de
50 unitats de 2 fulls
lunch
en paquets de
50 unitats de 3 fulls

bragues-bolquers
mig dia
en bosses de
20 unitats
mitja nit
en bosses de
15 unitats
primers passos
en bosses de
12 unitats

bueta de
cel.lulosa
norm
en paquets de
250 grams
maxi
en paquets de
500 grams
gran stock
en paquets de
750 grams